V A T R A

FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE
Ian.-Martie 1983 XXXIII,1 7800 FREIBURG-Germania
Nr.164 Münchhofstr.12

ECHIVOC,CONFUZII ŞI CONTRADICŢII

Amintim şi vom aminti mereu regretul nostru de a angaja controverse cu Românii din Exil.Dar Politica nu este o armonie perfectă şi perpetuă între oameni şi idei.Cu atât mai mult nu putem lăsa să treacă ce ne pare echivoc,contradicţie şi confuzionism."Despre ce este vorba",cum spunea Foch,în acest contrapunct? Despre autointerviul D-lui Ion Raţiu în buletinul său londonez.

Cum ştim,Domnii Raţiu şi Coste au lansat o "Chemare" spre sfârşitul anului 1980,către Românii de pe mapamond.Cu ce scop? Să se adune într'un "congres mondial".Ideea e bună şi vrednică de realizat.Rămâne numai de văzut ce greutate e pusă la bază,în ce cadru este situată şi cu ce pricepere este adusă în faptă. Vom vedea mai departe dacă aceste elemente capitale sunt întrunite în "Chemarea"D-lor Raţiu şi Coste.

Autointerviul debutează cu două inexactităţi.D-l Raţiu afirmă că "de la încetarea activităţii 'Comitetului Naţional'în 1975",Exilul nu mai are un organ reprezentativ.În primul rând,"Comitetul Naţional" prezidat de Dl Vişoianu,instalat printr'un fel de "lovitură de Stat" în locul acelui constituit de Generalul Rădescu,un Mini-23 August,nu a reprezentat niciodată Exilul Românesc.Nu numai că i-a lipsit o bază majoritară în Exil,dar din el au fost eliminate elemente din propria-i categorie,ca Grigore Gafencu,V.V.Tilea,N.Caranfil,N.Fărcăşanu, Eftimie Gherman şi alţii.Comitetul "Vişoianu" s'a limitat la câţiva naţional-ţărănişti,doi improvizaţi(unul liberal,altul socialist) şi,în plus,ca auxiliari, câţiva funcţionari ai fostului Stat Român,obişnuiţi să existe din buget,oficial sau semi-oficial."Comitetul Naţional" a fost consacrat de Wiesner şi Leisersohn de la "Free Europe",şi pus pe numele Regelui Mihai.Exilul în mare majoritate i-a întors spatele acestui gen de "Comitet Naţional" şi şi-a văzut de treabă pe cont propriu,cu destule roade pe terenul cultural.Când "Comitetul Naţional" a dispărut în 1975,cea mai mare parte din Exil nu a luat act nici măcar că ar fi existat.

În al doilea rând,în Iunie 1978 a fost constituit un Organ Reprezentativ pe bază destul de largă,Consiliul Naţional Român.O bună dovadă de existenţa acestuia a fost vehemenţa cu care Domnul Raţiu l-a combătut; şi când Regele Mihai a aderat la C.N.R.,,D-l Raţiu,cu tot regalismul său înfocat,nu a pregetat să-l critice şi să-i atribue greşeli.Trecerea sub tăcere a Consiliului Naţional Român înseamnă,prin omisiune,"Dezinform".

Mai semnificativă încă,în autointerviu,e categorisirea elementelor menite să ia parte la Congresul Mondial.Aceste elemente sunt "toate organizaţiile româneşti,toate personalităţile Exilului şi toţi Românii doritori să ia parte la lupta Poporului Român".Între organizaţii sunt incluse şi partidele politice cu poziţie marcată în Exil? Căci ar fi straniu,ba mai mult,ridicol,ca într'un organ reprezentativ politic şi democrat să fie admise asociaţii obscure de la marginea pământului,şi să fie excluse firmele de esenţă pur politică ale partidelor reprezentate în ultimul Parlament,ales liber,prin vot universal,direct şi secret.

La fel,prin "toate personalităţile",sunt considerate <u>chiar toate</u>? Este avut în vedere,de pildă,Dl Horia Sima,a cărui personalitate politică nu poate fi tăgăduită de nimeni,nici de cei mai înverşunaţi adversari,nelegionari şi legionari? Mai departe,printre excepţiile îndepărtate de la Congres,descoperim formulări care pot da de gândit.Aşa,excepţie fac "cei ce colaborează <u>direct</u> cu comuniştii,cei care arată <u>pe faţă</u>(sublinierile noastre) simpatii comuniste şi cei ce sunt membri ai unor organizaţii totalitare".Să ne oprim mai întâi la primele două categorii.Cei cari nu colaborează <u>direct</u> ci <u>indirect</u> şi cei cari nu arată <u>pe faţă</u> ci <u>pe ascuns</u> simpatii faţă de comunişti pot deci lua parte la congres. Să fie o scăpare mentală a D-lui Raţiu,sau un gând secund? Căci cuvintele <u>direct</u> şi <u>pe faţă</u> sunt prea precise şi la locul lor,spre deosebire de alte părţi din text,pentru a fi o simplă rătăcire de condei.Dar atunci ar însemna preluarea

propunerii din "Dreptatea" de acum aproape doi ani,care preconiza în Exil un "Front popular".În tot cazul,Dl Raţiu ne pune în faţă un echivoc.Cât despre "membrii unor organizaţii totalitare",cine sunt aceştia,afară de comunişti? După câte ştim,nu există organizaţii totalitare anticomuniste în Exilul Românesc. Dl Raţiu să precizeze pe cine a vizat,dacă nu vrea să cadă iarăşi în"Dezinform".

Mai constatăm în autointerviu o nesiguranţă de lexicon.Ea duce la confuzii şi contradicţii în termeni şi idei.Aşa,spre exemplu,nu se face bine distincţia între Congres,Adunare Naţională,Federaţie,Confederaţie,Consiliu,Sfat Naţional. Nu e indiferent,cum spune Dl Raţiu,ce nume poartă o organizaţie.Denumirea descrie conţinutul,lungimea de undă,obiectivele organizaţiei.Fiecare din numele inspirate are o determinare proprie şi diferă ca încadrare de celelalte.Nu este acelaş lucru un Congres,o Adunare naţională,o Federaţie.Termenul de Congres e considerat în autointerviu ca cel mai puţin "modest",adică cel mai pretenţios. Congres,din contră,e termenul cel mai modest.Numai adjectivel "mondial" apare detonant.Congres se numeşte,e adevărat,şi Camera Reprezentanţilor din Statele Unite; dar tot congres se cheamă şi întrunirea micilor meseriaşi,a practicanţilor medicali,a funcţionarilor comerciali,a unui partid politic..În schimb,termenul maxim în Istoria unei Naţiuni este acela de Adunare Naţională.Proclamarea Statelor Generale în Adunare Naţională a dat semnalul marei Revoluţii Franceze. Adunarea Naţională nu poate fi aleasă decât de întreaga Naţiune Română.Dintre celelalte denumiri pomenite în autointerviu desprindem pe aceea de Consiliu sau Sfat Naţional,adică totuna.Dar Consiliul Naţional,cum ştim,există de cinci ani în Exil. Ce-i reproşează Dl Raţiu? Că s´a "autonumit",că s´a "autoales"? Cum vine asta? Ce deosebeşte "Chemarea" Domnilor Raţiu şi Coste de aceea a Consiliului Naţional? Mai nimic,doar claritate,competenţă,conţinut şi consistenţă din partea Consiliului Naţional."Chemarea" la Congres este semnată numai de două persoane din acelaş sector al Exilului,deşi ar fi dorit s´o semneze mai mulţi.Dar,cum mărturiseşte inocent Dl Raţiu,"n´a fost chip!".Iată cum semnatarii au înregistrat, dela primul pas,un eşec.

Apelul Consiliului Naţional Român a fost subscris de 31 de persoane din toate sectoarele Exilului Românesc.Un apel bine articulat,cu bază precisă şi cu obiective clar definite,pentruca să le înţeleagă oricine din Exil.Curând s´au încadrat în C.N.R. 140 de persoane din toate categoriile Exilului,oameni politici,preoţi,intelectuali,meseriaşi şi muncitori,ba chiar şi foşti boieri.La alegerile pentru birouri,central şi regionale,au participat 95 de votanţi.Dintre aceştia,nici 20% nu erau legionari.Ce vor "chemăriştii" procedee mai democratice decât la baza Consiliului Naţional Român?

Cum procedează semnatarii "Chemării" în doi? În "Chemare" găsim generalităţi vagi şi intenţii pioase inerente sensibilităţii oricărui Român.Atât şi nu mai mult! Apoi Dl Raţiu înşiră organizaţiile care au aderat la "Chemarea" Dumnealor. Nu vom comenta dacă acestea au importanţă sau nu au.Notăm numai că persoanele care participă la întâlnirile preliminare,deşi din acelaş sector limitat,nu se pot pune nici măcar de acord asupra esenţialului,adică nevoia absolută a unei structuri în oricare organizaţie.Câtiva neagă chiar necesitatea organizării politice a Exilului,condiţie de acţiune unitară şi efectivă.Dar,curios,nici Dl Raţiu nu pare să ştie ce vrea şi ce este o organizaţie.Această curiozitate ne-o desvălue o auto-întrebare: "Cum ne organizăm? Structural sau nestructural,şi, dacă decidem să ne structurăm,ce fel de structură?".Să fim iertaţi,nu vrem să supărăm pe nimeni,dar auto-întrebarea aceasta descinde direct din modul de gândire al acelui mare logician,Farfuridi.Căci cum să existe o organizaţie fără structură şi infrastructură? Aşa ajungem la o dilemă ca în "Scrisoarea pierdută" : ori ne organizăm şi atunci ne structurăm,ori nu ne structurăm şi deci nu ne organizăm.Aceasta implică o altă dilemă celebră,"a fi sau a nu fi",adică a fi dacă ne structurăm,a nu fi dacă nu ne structurăm.Iată cum se combină cugetarea lui Hamlet cu a lui Farfuridi.

Ne mai rămâne să reţinem,din auto-interviu,marcarea unei poziţii de Centru. Extremele,sunt admise şi ele,dar mai la coadă.Dar ce înseamnă Centru şi extreme în mintea Domnului Raţiu? Centru,desigur Dumnealor,şi extreme pe semne legionarii de o parte,şi "disidenţii" comunişti de cealaltă.Această accepţie are aerul să împrospăteze gândul secund al unui "Front popular",teleghidat din Ţară în "Dreptatea" de acum doi ani.

Dar Dl Raţiu pare să se încurce singur cu o altă auto-întrebare,de altfel judicioasă: "Ce se întâmplă dacă un om,de extremă Dreaptă,sau de Stângă,e ales

într´o poziţie de răspundere,de conducere?".Cum este exclus ca oricari alegători anticomunişti din Exil să voteze un comunist,fie el chiar "disident",rămân în cauză doar legionarii.La ei se gândeşte,desigur,Dl Raţiu,când face apel la "patriotism",la "reticenţe",la "abnegaţii".Adică,în clar,"staţi binişor mai la urmă,că în frunte stăm noi,democraţi de viţă veche,urmaşi ai marilor generaţii democratice".Cam tot aşa socotea şi alt veteran democrat,şi el personaj din "Scrisoarea pierdută",cu drept imprescriptibil la "coledz" şi la scaun în Sfatul Ţării.Aceeaşi auto-întrebare revine şi mai insistentă: "Dacă totuşi,în ciuda oricăror considerente,un om,sau oameni dela extreme sunt aleşi în posturi de conducere?".Autoîntrebarea repetată,devine şi mai judicioasă.Căci ne aflăm,sau nu,în Democraţie? Doar Dl Raţiu proclamă "explicit" la baza Congresului,ca"punct esenţial","principiile şi metodele democratice"! Într´o democraţie adevărată nu sunt posibile nici venerabila "suveică" depe timpul votului cenzitar,nici metodele de "convingere" ale conului Costică Argetoianu,"mare democrat" şi el "săracul,ca Dom Paladu",pe când făcea "alegeri libere" în Regatul României.

Democraţii cu pergamente sau din generaţia spontanee,să nu aibă grijă.Legionarii aderenţi la Democraţie nu aspiră nici la prezidenţii,nici la posturi ostentative.Dar nici nu admit discriminări,şi cetăţenii de rangul al doilea.Ei ştiu bine să discearnă oportunităţile politice în interesul României.Dacă există pe plan extern elemente bine plasate,competente şi bine informate în problematica românească şi internaţională,vor fi ajutate fără rezerve,să ajungă în posturi reprezentative cu încrederea Exilului.Legionarii,peste criterii de partid, ca Români,vor sprijini dezinteresat oricare acţiune serioasă şi eficace în beneficiul României.Şi vor combate fără preget orice încercare de destrămare şi de deviere contra intereselor naţionale.

Şi acum să încheiem.Domnii Raţiu,Coste,alţii,au nu numai dreptul,dar datoria,cum scria Moţa,să facă mai bine decât ce există,dacă ştiu cum şi au cu ce la dispoziţie.Noi am fi cei dintâi cari le-am da sufragiul nostru.Dar"Chemarea" lor nu ne propune nimic bun,clar şi nou.Din contră,ea nu aduce decât echivoc, confuzii şi contradicţii,ba chiar "Dezinform".De altfel şi companionii lor din acelaş sector,se codesc sau refuză de a urma o acţiune îndoelnică.Şi chiar dacă ar urma-o şi toţi aceştia,rezultatul nu ar fi acel scontat de autorii"Chemării". Quasi-unanimitatea doreşte,în adevăr,organizarea Exilului.Dar aşa cum este concepută în "Chemare" şi evocată în autointerviu şi numai cu elemente numărate dintr´un sector limitat,Dl Raţiu ar realiza "quasi-unanimitatea" Exilului,minus marea majoritate a exilaţilor.Să ne fie iertată butada.Maximum însă la ce ar ajunge dacă s´ar uni toţi din sectorul marginal,ar fi un pastiş de format redus al fostului "Comitet"Vişoianu.Primul efect ar apărea îndată.Fără întârziere s´ar produce o bi-polarizare definitivă,de o parte Exilul Naţional,social radicalizat,şi de alta Exilul marginalizat,cu o fereastră doar spre cercuri străine.

Acestea spuse,nu vrem să discriminăm pe nimeni.Încercăm numai să punem puţină ordine în modul de a proecta o acţiune.Noi recunoaştem osteneala ce-şi dă Dl Raţiu cu tentativa de a trezi interes pentru unificarea Exilului.Dar şi-o dă în contra-curent,contra adevăratei unităţi naţionale.De ce persistă pe o cale fără ieşire,menită eşecului? De altfel el însuşi,cum vedem în autointerviu,se îndoieşte de posibilitatea succesului.Şi tot acolo,el recunoaşte necesitatea înţelepciunii.De ce nu este consecvent cu această maximă? Înţelepciunea nu sfătueşte perseverarea în proecte fără bază reală.În Politică există ieşiri onorabile prin întoarcerea la realitate.Dl Raţiu a pomenit,cum am văzut,printre eventualele denumiri de organizare,Consiliul sau Sfatul Naţional,adică tot una.Consiliul Naţional Român îşi păstrează poziţia cu adevărat de Centru. C.N.R.a reuşit să lipească pentru scurt timp,sub preşedinţia Doamnei Ioana Brătianu,cele două sectoare ale Exilului.Din lipsă de viziune,de coerenţă,de abilitate politică,s´a ajuns din nou la ruptură.Din C.N.R. au plecat unii,au venit alţii.Astfel C.N.R. există,static,dar există.Dacă Dl Raţiu şi câţiva dintre interlocutorii săi mai de seamă ar reveni la un minimum de judecată politică,nu s´ar lua după şoapte străine,ci ar căuta să intre în vorbă cu C.N.R. Nu intrăm în amănunte.Dar numai cu C.N.R. s´ar strânge Românii cei mulţi într´un Congres "regnicolar",cum spunea Iuliu Maniu.-

M.F.Enescu

&& Tovarăşul Cândea "remarcă",în "Tribuna"minciunii,"dorinţa vie" a Germaniei şi Franţei,"de a desvolta şi intensifica relaţiile culturale cu România". Asta,pe semne,mai ales după publicarea importantelor"opere" ale lui Pingelescu..

"Mie,caşì tuturor oamenilor de bun simţ din această ţară,nu ne este frică de comunism sau de bolşevism.Nouă ne este frică de altceva: de faptul că oamenii dela acele ateliere -e vorba de "Griviţa- nu au ce mânca,le este foame... Mie,în al doilea rând,mi-e frică şi de altceva: de setea de dreptate.Atunci Dvs. veţi trebui să satisfaceţi acestea două: foamea,şi setea de dreptate,şi va fi ordine deplină în această ţară".(Corneliu Codreanu,la Cameră,16 Febr.1933)

DE PAŞTI de Eugen Jenică Popovici

Răsună'n zări,victorios,
de minunata sărbătoare,
solia'n veci izbăvitoare:
"din morţi a înviat Cristos".

Şi veac de veac,lumea creştină,
de-a Învierii prăznuire,
primeşte har şi mântuire,
luând lumină din lumină.

&& Renata şi Andrei Miron,din Saarbrücken,se bucură de naşterea,la 29 Ianuarie,a fiului lor,primul născut,Nikolai Philipp.-

+ În îndepărtata Argentină,unde mersese să vadă pe Dl Prof.Găzdaru,ruda sa, s'a stins la 13 Mai,la Buenos Aires,camaradul Stoian Brăilă,veteran al lagărelor din Rostock şi Buchenwald,pensionat de curând şi stabilit la Ajaccio,în Corsica.Avea 67 de ani.-

+ La Geneva s'a stins,în August,Doamna Maria Baatard Nanu,fostă Holban,fiica fostului primar de pe vremuri dela Curtea de Argeş,Gheorghiu.-

+ La Stockholm a murit bătrân,aproape izolat,Constantin Budurea dela Corabia, fost marinar.Acum făcea versuri şi snoave pe seama netrebnicilor dela Bucureşti. Unele,i le-am publicat şi noi în Vatra,de care era foarte legat.Cei ce le-au savurat,pot acum afla că le semna "Costache Barbu".-

+ La 19 Octombrie a murit la Washington,la 68 de ani,Vladimit Clain Stefanelli cernăuţean,cunoscut numismat.Făcuse şi el stagiu la Rostock şi la Buchenwald.

+ Tot la Washington s'a stins,la 5 Noembrie,ziaristul George Danielopol(78).

+ La 26 Noembrie a decedat,la Bucureşti,arheologul Ragu Vulpe.

+ La 14 Noembrie s'a stins,la Buenos Aires,legionarul Toader Ioraş,fost şi el la Buchenwald şi Rostock,născut la Găbud,pe Mureş,în Mai 1909.-

+ În America,la Philadelphia,s'a stins,Miercuri 24 Noembrie,după o lungă şi grea suferinţă,tovarăşa de viaţă a camaradului Zamfir Dragnea,buna Olimpia.A fost înmormântată la Vatra Românească,lângă Lucia Trandafir.

+ La Lausanne a murit,în vârstă de 86 ani,la 28 Noembrie,Regina-Mamă Elena. Slujba înmormântării s'a făcut în biserica greacă locală.-

+ La Roma s'a stins profesorul Bruno Manzone,fost director,în vremuri bune,al Institutului Italian din Bucureşti,şi apoi,la Roma,preşedintele secţiei Italia al Societăţii Academice Române.-

+ Tot la Roma a murit,la 23 Decembrie,ziaristul Horia Roman,fost ataşat cultural şi corespondent al agenţiei Rador în Italia.Tatăl său,coborîtor din oieri transilvăneni,fusese primar la Constanţa,şi senator.-

+ La 13 Februarie a fost înmormântat,la Aldeni(Buzău),Emanoil Popa,tatăl părintelui D.Em.Popa dela Freiburg.Avea 92 de ani.-

+ Luni 14 Februarie a fost înmormântat,la Paris,avocatul Alexandru Mârza,refugiat din Bacău,părtaş la multe treburi bune româneşti.-

+ La München a fost înmormântat,Marţi 1 Martie,Mihai Cismărescu,craiovean.

&& Sfântul Părinte a numit ca episcop al Românilor uniţi din America pe păr. Louis Puşcaş.Cu aceasta,Biserica Română Unită are acum 3 arhierei în Exil.-

&& La 5 Ianuarie,Roma a anunţat numirea a 18 noi cardinali,pe toate continentele.Între aceştia,arhiepiscopii de Paris,Varşovia,Chicago,Milano,Zagreb,Caracas,Bruxelles,Wellington.De remarcat,de-asemenea,că unul este de peste cortina de fier,în Letonia,altul în Berlinul ocupat,în Angola,în Bangkok.-

&& După un recensământ publicat acum 150 de ani,în Ianuarie 1833,Bucureştiul avea 58.806 "suflete",în 13.063 familii(dintre care 30.818 bărbaţi şi 27.988 femei),plus 10-12.000 "umblători"(flotanţi),deci peste 70.000 locuitori.Dintre aceştia: tagma boerească,2190; ţigani boereşti,3254; târgoveţi,51.912; preoţi, 1450.Oraşul era împărţit în 5 sectoare: Galben,Roşu,Albastru,Negru şi Verde.Ca industrie: 15 mori,dintre care 7 acţionate de apa Dâmboviţei; 8 "fabrici" de ulei,5 de mătase,1 de lână,3 de ciorapi,batiste şi tulpane,2 de săpun prost(de rufe); 64 de tăbăcării,2 tipografii,1 litografie.Ca animale: 492 vaci,1037 oi, 1055 porci,1885 boi şi 3697 cai.- Ţară înapoiată,nu "progresistă",ca azi...

CALENDAR NAŢIONAL

15 Oct.1582: Intră în funcţiune calendarul "gregorian",suprimându-se 10 zile din cel iulian,întocmit după calculele matematicianului egiptean Sosigene şi care avea o eroare de numai 11 minute pe an.
1 Iulie 1882: Mitropolitul Silvestru Morariu scoate,la Cernăuţi,"Candela".
14 Iulie 1906: Se naşte,în Bucureşti,prof.Virgil Mihăilescu(Freiburg).
28 Oct.1952: Moare în închisoare,la Aiud,prof.Mircea Vulcănescu.
26 Nov.1912: Se naşte,la Slatina,Eugen Ionescu.
1 Ian.1558: Moare Macarie,egumenul cărturar dela Mânăstirea Neamţ.
1 Ian.1853: Se inaugurează,sub Vodă Ştirbei,Teatrul Naţional din Bucureşti.
3 Ian.1853: Apare la Sibiu,din iniţiativa lui Şaguna,"Telegraful Român".
5 Ian.1393: Roman Vodă se intitulează într'un act "Voevod moldovenesc şi moştenitor a toată Ţara Românească dela munţi până la ţărmul mării".
6 Ian.1483: Elena,fiica lui Ştefan,se mărită,la Moscova,cu fiul ţarului.
6 Ian.1933: Se inaugurează,la Roma,localul instituţiei "Accademia di Romania".
8 Ian.1873: Se naşte,la Şimleul Silvaniei(Sălaj),Iuliu Maniu.
10 Ian.1493: Se naşte,la Sibiu,Nicolae Olahul,nepot lui Iancu Huniade.
10 Ian.1893: Căsătoria prinţului Ferdinand cu prinţesa Maria,la Sigmaringen.
14 Ian.1458: Matei Corvin e ales rege al Ungariei.
18 Ian.1713: Dimitrie Cantemir se stabileşte la Moscova.
20 Ian.1943: Moare,la Bucureşti,Pericle Papahagi,lingvist,folclorist,etnograf.
21 Ian.1898: Se naşte,la Ruginoasa,George Brătianu.
21 Ian.1918: Trupele române intră în Tighina.
23 Ian.1873: Episcopia din Cernăuţi devine mitropolie neatârnată,având sub ascultare episcopiile de Zara şi Cattaro(Dalmaţia).
24 Ian.1933: Studenţii Centrului Bucureşti,prezidat de Traian Cotigă,în frunte cu preoţii Georgescu-Edineţi şi Dumitrescu-Borşa,merg să depună o cruce la mormântul Eroului Necunoscut,dar sunt snopiţi în bătăi de jandarmi.
26 Ian.1918: Se naşte,la Scorniceşti(Olt),Nicolae Ceauşescu,cea mai mare pacoste impusă destinelor naţionale româneşti de răzbunarea muscălească.
27 Ian.98: Traian ajunge împărat al Romei.E primul împărat "provincial".
27 Ian.1708: Antim Ivireanul,născut în Caucaz,ajunge mitropolit la Bucureşti.
28 Ian.1653: Moare Simion Ştefan,mitropolitul Ardealului.
31 Ian.1418: Moare Mircea cel Mare.
31 Ian.1813: Mitropolitul Bodoni deschide la Chişinău un seminar românesc.
Febr.1658: Patriarhul Macarie al Antiohiei soseşte la Câmpulung(Muscel).
1 Febr.1883,în "Dacia viitoare": "Nu vom avea o zi,un ceas de odihnă,pe cât timp un frate de-al nostru va geme în lanţurile sclaviei,şi vom lupta necurmat,aşteptând cu nerăbdare şi credinţă în viitor fericita zi când,mână în mână, vom putea striga liberi şi împreună: Trăiască România!".
3 Febr.1558: Moare mitropolitul Anania al Munteniei,rudă cu Neagoe Basarab.
3 Febr.1953: Se stinge,în închisoarea dela Sighet,Iuliu Maniu.
5 Febr.1963: Se stinge,în închisoarea dela Râmnicul Sărat,Ion Mihalache.
6 Febr.1883: Se naşte,la Costeştii din Vale(Dâmboviţa),I.C.Visarion,scriitor.
6 Febr.1893: Moare ardeleanul Pompiliu Pipos,director al "Gazetei Bucovinei".
9 Febr.1908: Bande greceşti ucid doi tineri români din Cupa(Macedonia).
10 Febr.1923: Românii din Banatul înstreinat se organizează în partid politic propriu; în Martie,ei scot "Graiul Românesc" şi aleg un deputat în Skupcină.
11 Febr.1963: Moare,la 82 de ani,părintele prof.Nae Popescu.
12 Febr.1353: Papa numeşte pe dominicanul Bernard episcop în"cetatea" Milcov.
12 Febr.1878: Armata română intră în Vidin.
18 Febr.1883: Se naşte pictorul N[illegible]
18 Febr.1913: Se naşte,la Craiova,prof.Leontin Constantinescu,jurist.
19 Febr.1963: Se stinge,la Lausanne,Domniţa Ioana,soţia prinţului Nicolae.
20 Febr.1958: Moare,la Roma,prof.Emil Panaitescu.
22 Febr.1903: Se naşte Tudor Muşatescu.
28 Febr.1633: Primind caftan şi steag,Matei Basarab pleacă din C-pol la Buc.
28 Febr.1753: Se naşte,în comuna Şinca Veche(Făgăraş),Gheorghe Şincai.
2 Martie 1883: Se naşte,la Ciclova Montană,Damian Izverniceanu,publicist.
4 Martie 1923: Se înfiinţează,la Iaşi,Liga Apărării Naţionale Creştine.
8 Martie 1908: Bande greceşti ucid doi Români la Liouvişte şi unul la Veria.
10/11 Martie 1803: Moare Iacob Stamati,mitropolitul Moldovei.

10 Martie 1923: Se reînfiinţează episcopiile de Hotin şi Cetatea Albă.
14 Martie 1923: Se înfiinţează,la Bucureşti,Societatea Autorilor Dramatici.
16 Martie 1888: Se naşte,la Căinar,pe Botna(Tighina),Alexandru Mateevici.
17 Martie 1823: Se naşte,la Câmpulung(Muscel),C.D.Aricescu,istoric.
17 Martie 1883: Se naşte,la Curtea de Argeş,Demetrescu-Buzău(Urmuz).
19 Martie 1908: Bande greceşti ucid,la Jenidge/Macedonia, pe Anastase Prapa.
20 Martie 43 a.C.: Se naşte,la Sulmo(Italia),poetul Ovidiu.
20 Martie 1923: Moare Dimitrie Onciul,bucovinean,istoric.
21 Martie 1893: Moare George Bariţiu.
25 Martie 1813: Se naşte Cezar Boliac.
25 Martie 1913: Se naşte,la Toporu/Vlaşca,fiu de preot,Dinu Adameşteanu.
26 Martie 1913: Moare la Lipsca,de tuberculoză,poetul Panait Cerna.
30 Martie 1633: Se naşte cronicarul Miron Costin.
30 Martie 1908: Bande greceşti ucid nişte păstori români din Macedonia.

NOVISSIMA VERBA de T.Nour Miron

Noi,purtăm de decenii,pe ariile lumii
Icoana´nsângerată a Ţării Româneşti,
Căci îi simţim aevea,pe buze,izul humii
Şi´n suflete ecouri de chemări strămoşeşti.

Pribegi,printre noroade,ce pentr´un blid de linte
Îşi vând întâetatea,călăilor din veac,
Noi,sus pe parapete,cu mâinile pe flinte
Aşteptăm,zi şi noapte,plecarea la atac.
Trăind,doar din înfrângeri şi raze de lumină,
Noi,bem puteri eterne din sânuri de-aurori
Şi nu întindem mâna,acelor ce´n ruină
Împing fraţii de-acasă făcându-i cerşetori!

Ne doare depărtarea prin zările străine,
Dar şi mai mult ne doare,că Neamu-i în nevoi;
De-accea cu´ndârjire,loviţi de uri haine,
Mergem drept înainte,făr´a căta´napoi!
De n´om avea norocul,ca în apusul vieţii
Să ne hodinim truda,alături de părinţi,
Vom şti pleca senini,ca Dacii şi ca Geţii,
Dar,nicicând nu ne-om vinde,pe treizeci de arginţi!
Nu ne´nspăimântă gândul,că în vreo "Haceldamă"
Ne vor săpa străinii,mormânt de băjenari;
Ci´ncrezători în "Mâine",noi ştim că Ţara-Mamă,
Şi-o strânge "răspândirea",de prin "Ţarini de-Olari"!

&& Biserica Română Ortodoxă liberă din Germania a dedicat luna Februarie lui Iuliu Maniu,dela a cărui ucidere s´au scurs 30 de ani.Slujbele de Duminică 6, 13 şi 20 Februarie au fost urmate de parastas,după care au vorbit,despre marele dispărut,păr.protopop D.Em.Popa la Freiburg şi la Düsseldorf,şi,la Köln,dr.P.Vălimăreanu.-

&&& Organizaţiile române din Germania,în frunte cu Biserica,au organizat la München,în seara de 24 Ianuarie,serbarea Unirii Principatelor Române.Evenimentul a fost evocat de dr.I.V.Emilian; corul Misiunii Unite a cântat Pe-al nostru steag,La fântână,Ileană Ilenuco fa,Trompetele răsună,Hora Unirii; echipa Misiunii a executat jocuri din Banat,de pe Someş,etc.-

&& Se întreabă unii,mari politicieni,ce fel de "om"(să-i zicem aşa),o fi Andropov,- de parcă n´ar fi auzit,să pomenim doar una,de sursa atentatului contra Papei! Păi asta,nici Atila n´a îndrăsnit-o,măcar că Leon I,papă la 452,era singurul obstacol la cucerirea Romei,pentru care hunul trecuse deja Alpii.Şi dacă teribilul Atila era supranumit "biciul lui Dumnezeu",ce "titlu" i s´ar cuveni lui Andropov?..

&& Albanezii refugiaţi au sărbătorit în toată lumea,în cursul lunii Noembrie,70 de ani dela proclamarea independenţei Albaniei,la 28 Nov.1912.-

CRONICA PESIMISTULUI

- La 28 Noembrie a fost înmormântat la Bucureşti arheologul Radu Vulpe, elev al lui Pârvan şi Iorga. Era o încântare să-i asculţi conferinţele, intervenţiile, argumentările, totdeauna clar şi savant expuse. Se aflase şi el sub oblăduirea lui Roller, de foarte tristă amintire, şi a altor improvizaţi. Numitul Roller îl "beştelise" odată în cel mai barbar chip, numai pentrucă era Radu Vulpe şi sub pretextul că alcătuise odată o fişe de rezumat cu trimitere la "referinţă personală". Vântura Roller hârtiuţa aceea în aula Academiei Române şi ţipa împotriva "spiritului individualist" şi "burghez" ce se dovedea, zicea, prin acea neadmisă "referinţă proprie" şi pretindea să i se indice sursa bibliografică. Or, pentru faptul arheologic în cauză nu exista sursă bibliografică, el fiind inedit, constatat de Radu Vulpe şi pus de el personal la dispoziţie. Radu Vulpe avea însă curajul opiniei, niciodată desminţit. Pe când un Const. Balmuş proceda la "reconsiderarea" negativă a lui Pârvan, el a sărit fără rezervă în apărarea memoriei dascălului său venerat, a cărui autoritate în materie de arheologie şi istorie o invoca întotdeauna. Cu trei săptămâni înainte de moarte, el a omagiat încă odată pe dascălul său, în cadrul Societăţii de studii clasice. Radu Vulpe lasă o luminoasă amintire, ca om şi ca savant.-

- Împăratul Tiberiu (14-37 d.C.) se considera, în ce priveşte limba (latină), deasupra gramaticii şi gramaticienilor, neadmiţând alte păreri decât a sa. La fel împăratul Sigismund, când la Conciliul din Constanţa (1414) greşise genul unui substantiv, linguşitorii au sărit cu gura zicând că n'a greşit, ci a stabilit genul substantivului respectiv, deoarece el, ca împărat, e deasupra gramaticienilor. Ceauşescu are deci predecesori şi în ce priveşte pronunţarea şi gramatica. Poţi tu să crezi cât vrei altceva, dar când el îşi pronunţă idipidinţă, pretin, tovaroşu ş.a., să ştii că aşa este. Să mai ştii că atunci când Ceauşescu bălăngăne cu mâna dreaptă prin aer, aiurea, fără legătură cu sensul celor spuse, e vorba de "logică" şi de arta oratoriei, precum a auzit că există şi aşa ceva.-

- Scrie careva: "Nu uitaţi că poporul român, format din români, unguri, saşi, şvabi, evrei, a fost adus la starea de faliment prezentă de comunism". Încurcată socoteală, dacă poporul român, cum se spune acì limpede, e format dintre atâţia... O fi aşa că populaţia RSR-ului e alcătuită din aceste diverse elemente etnice, ceea ce e altceva. Se cade să ne controlăm felul de exprimare. Ungurii, de pildă, zic aşa: limba maghiară este vorbită de 16 milioane de oameni, din care 10 milioane sunt în Ungaria. E clar că în prealabil au rumegat-o bine, apoi s'au exprimat.-

- Într'o recentă carte a sa, scriitorul bucureştean Ion Lăncrănjan a consacrat un mare capitol "Gândurilor despre Transilvania", în care neglijează "grija" partidului de a menaja pe şoviniştii unguri în interesul "frăţiei", care la ei nu prea găseşte înţelegere, chiar fiind privilegiaţi. Autorul vorbeşte deschis de agresivitatea de totdeauna maghiară, de tendinţa lor de a oprima. Cei de la "Tisza-Tay" din Seghedin şi "Valoszag" din Budapesta au sărit ca arşi, anulând contribuţia României, după 23 August, la liberarea Ungariei şi afirmând că armata română fusese înainte "cel mai bun şi cel mai ieftin aliat al lui Hitler" şi că a luptat în răsărit numai în speranţa de a anula actul dela Viena de cedare a nordului Ardealului. Ca şi când trupe maghiare n'ar fi luptat concomitent pe acelaşi front! Supărarea pare a fi venit pe desvelirea de către autor a faptului că numeroşi maghiari, "prin metode de ieniceri" au persecutat populaţia românească în vremea regimului stalinist; ar fi o absurditate, zic ei, să crezi că o minoritate s'ar fi putut impune majorităţii româneşti. Ca şi când minoritatea infimă de 1000 de membri ai partidului, îngroşată apoi cu numeroase elemente streine, în primul rând unguri, n'ar fi oprimat majoritatea absolută a poporului român!

- Unul din numeroasele titluri "mobilizatoare" din presa reseristă, sună astfel: "Cea mai sigură sursă de energie este economisirea ei! Nici un kilowat-oră irosit!". Deci, sursa "cea mai sigură" de energie este economisirea, şi nu producerea ei! Economiseşti când ai de unde, iar când n'ai, cum naiba să-i mai faci statului economii? Ceauşescu însuşi, întru ale sale, nu-şi bate capul cu economiile...

- Premiatul "Nobel", columbianul Garcia Marchez, a apărut la decernarea premiului în bluză albă, cioară albă între fracurile negre ale celorlalţi. Ca stângist ce este, a "înfruntat" tabieturile burgheze, dar a acceptat bani "burghezi"...

- Un participant finlandez la Festivalul internaţional al melodiei europene a fost descalificat, constatându-se că melodia lui era un plagiat; dar atunci cum stăm cu Israelul, care se prezintă peste tot cu "Hora" şi cu melodia ei?...

- În numerele din "România liberă",25-27 Ianuarie 1983,consacrate aniversării a 50 de ani de muncă politică "luminată" a lui Ceauşescu,pagina cu necrologuri a fost exclusă.Se vede că n´a îndrăsnit nimeni să moară atunci,sau candidaţii şi-or fi amânat moartea numai ca să apuce şi ei zilele de sărbătorească fericire,ori redacţia a socotit că se profanează marea "sărbătoare".Sau.. or fi fugit morţii mai repede în gropi,de ridicolul osanalelor...
- Împăratul japonez Hirohito a primit de Anul Nou 126.500 de felicitări din partea cetăţenilor.N´au fost însă şi colindători,pioneri şi utecişti.Aceasta este o specialitate ceauşistă.De ziua de naştere a împăratului,palatul imperial este deschis pentru vizitele publicului.Aceasta nu mai e specialitate ceauşistă...
- În salonul de artă "Takahata" din Osaka(Japonia),se găseşte expusă în permanenţă sculptura lui Brâncuşi "Muza adormită",din 1920.-
- Feciorul asasinatului Robert Kennedy,fost ministru de Justiţie,vrând să meargă pe urmele tatălui,urmează Dreptul.Cam cade însă la examene.Hei,altfel ar sta chestia,dacă odrasla lui Kennedy s´ar numi Zoe sau Nicu Ceauşescu şi ar trăi în RSR,devenită ţara"tuturor posibilităţilor"(pentru unii).Clanul Kennedy,puternic şi impunător,nu intervine pentru promovarea tânărului.Clanul Ceauşescu doar mişcă din degetul mic,sau face semn cu sprânceana,şi "ştiinţa" odraslei se aşează pe hârtie cu brio sau cu f.bine!
- Doi polonezi dornici de libertate au fost condamnaţi la München pentrucă au silit un avion să-şi schimbe ruta.Alţi doi au aterizat cu un helicopter pe solul Suediei; li s´a acordat imediat azil,şi n´au fost deferiţi Justiţiei.
- Un stat african expulzează peste un milion de oameni,tot fraţi negri,din statul vecin.Ce fraţie? ce mizerie? afară! Dar de-ar fi avut loc măsura în vreun stat "alb",ce mai zgomot s´ar fi făcut pe chestie de rasism,discriminare,etc., chiar dacă expulzaţii ar fi fost numai câţiva.Iar de-i expulzat un evreu,atunci, atunci e adevărat antisemitism,indiferent de adevăratele motive.
- Dacă în dreptul civil se pot pretinde tot felul de despăgubiri,până şi pentru daune morale,sau frica păţită,de ce nu s´ar pune asemenea problemă şi în dreptul internaţional? Aşa au gândit Nemţii,când au constatat că azi se iscă problema "despăgubirii cosmice",pentru daune pricinuite din văzduh,de către Uniunea Sovietică,nu pentru prima dată.Au contabilizat ei toate cheltuelile cauzate de măsurile ce s´au impus din cauza satelitului "Cosmos-1402",când acesta ameninţa zi de zi,ceas de ceas,să cadă pe pământ,poate chiar pe teritoriu german,deasupra căruia trecea de două ori pe zi.Deocamdată s´a notificat Uniunii Sovietice suma de 350.000 de mărci despăgubiri "cosmice",alte socoteli urmând a fi prezentate la încheierea generală a respectivului bilanţ.Dacă şi alte state în cauză ar prezenta lista de daune materiale şi de frică pricinuită,poate că statul bolşevic s´ar învăţa să nu tot zbârnâie prin cosmos cu maşina,cu minciuna şi cu spionajul.Dar cine-l poate vindeca de "năravul din fire"?...
- Se vorbeşte mereu de buclucul rachetelor sovietice SS-20.Să fie chiar întâmplător că denumirea sună aşa de bine cu SS-trupe?..
- Între multele debitate de Lenin pentru amăgirea proştilor,a scris şi aceea că, atunci când socialismul va birui,în marile oraşe ale lumii se vor construi closete publice de aur.Şi a fost generos,nu ca ăla din antichitate,care aurul l-a folosit altfel,turnându-l topit pe gâtul adversarului învins.Numai că urmaşii săi ideologici,cei mai mari capitalişti,aurul îl folosesc la plata de agenţi şi terorişti,mai cumpără şi păpică,iar WC-urile au rămas.. cum erau.
- Oficiul turistic italian face mare propagandă pentru.. Liban! Bine,întreabă unii,dar pe-acolo se mai trage şi cu puşca... Vedeţi-vă de treabă! li se răspunde:Fleacuri! E drept că Libanul nu este Monte Carlo,sau Nizza,însă nici aşa de periculos ca în Italia,nu e acolo!
- După făgăduelile lui Ceauşescu,la sfârşitul actualului cincinal,1985,suprafaţa locativă se va mări în RSR,dela 9,7 m.p./persoană la 10,6 m.p.,ceeace constitue un "progres uriaş",cum au fost toate de până acum.Deasemeni,săptămâna de lucru va fi de 44 ore,adică mai mult de cât e,azi,în societatea "exploatatoare"! Şi încă: cetăţeanul RSR se va îmbăia într´un şir de fericiri: va avea timp de destindere,recreeri,studii,îmbogăţire de cunoştinţe.Merită,deci,să facă tot posibilul de a trăi până atunci,ca să apuce.. partidul de picior!
- Localitatea antică Mediana,lângă actualul Niş(anticul Naissus),loc de naştere şi reşedinţă a lui Constantin cel Mare,se aproviziona cu apă din numeroase izvoare de pe un deal ce se numeşte,şi s´a numit probabil şi în epoca medievală, Vlaşco Brdo,adică Dealul Vlahilor.-

Sava Gârleanu

Dragă Domnule Vălimăreanu,

Consistent şi variat,şi numărul de pe Decembrie ´82al "Vetrei",pentru care îţi mulţumesc.Mi-a plăcut mult "Rugăciunea" lui Radu Budişteanu,la care descopăr că,pe lângă atâtea daruri,are şi harul poeziei.

Am văzut că ai comentat cu savuroasa Dtale poantă de ironie articolul lui Petre Ghelmez (Cultura valorilor româneşti) din "Tribuna României"de pe August 1982.Articolul cu pricina -scris ca să împopoţoneze sărăcia paginei şi să arunce praf în ochii naivilor din lumea liberă- mai are şi alt cântec care,de altfel,nu m´a surprins.

În afară de rândurile slugarnice care exaltă calapodul de "gândire" al multilateralului desvoltat,Ghelmezul nu face decât să reia pieziş substanţa unui poem al meu "Ctitorii",din volumul "Poeme pentru fraţii mei",apărut în 1953 la München.Am făcut această descoperire când am ajuns cu cititul la pasagiul următor: "Mai târziu,când catedralele şi palatele Evului mediu se ridicau în Vest cu temeinicie şi frumuseţe,..aici,pe pământul românesc,la porţile de Est ale Europei,principii români... ţineau piept cu ascuţişul minţii şi al sabiei,forţelor amenintătoare care se abăteau în număr tot mai covârşitor şi în valuri succesive spre Occident".Aşa scrie Ghelmezul(Ghelmez e cuvânt turcesc; înseamnă - el nu vine).

Şi acum iată,pentru confruntare,poemul meu de acum trei decenii,care a "inspirat" politrucul beşliu: CTITORII

Semeţ,urc în palate şi´n domuri
ca prinţii,cu pas îndesat şi rar.
Stă,doar,scris în vrafuri de tomuri
că toate aceste minuni de cleştar,
tot acest Occident maiestuos,
tot ce durează: cultură,frumos
în stil roman,gotic,baroc,
splendori,bucurie,cântec,noroc
s´a ctitorit din prisos geto-dac:
e dăruire de sânge şi har
a neamului meu,jertfitor peste veac,
sădit la margini de lumi,de hotar.

Ca bătrânul Homer şi cu Dante
să´ncunune c´un vers veşnicii
şi în marmuri să toarne Bramante
ori Michelangelo simfonii,
mii de străbuni de-ai mei,regi în opinci
peste turme şi munţi,peste plaiuri
(şi ei rapsozi,cântăreţi din tilinci)
s´au bătut cu ghioage,cu maiuri.
Pentru toţi s´au bătut,singuri şi mari,
murind acolo,în iureş de gloate,
senini,pe grămezi de huni,de tătari.

Voi,oameni liberi,aţi uitat,poate:
ca voi să cioplţi catedrale
cu turle de aur svârlite´n Zenit,
pe Carpaţi cerbicii voivodale
v´au veghiat cu plăeşi de granit.
Pe toţi aceşti uriaşi care tac
îi port peste ev semeţi,nevăzuţi.
Fauri şi domni,ziditori ne´ntrecuţi,
ei sunt demiurgii din os romano-dac.

Iată-mă,dar,fără voia mea,după treizeci de ani,utilizat (ca să nu zic jefuit) de serviciul de dezinformare al cizmarului paranoic.Asta dovedeşte încă odată,dacă mai era nevoe,că sovromcultura poliţienească din RSR recurge la tot soiul de trucuri şi falsuri ca să îşi mascheze sterilitatea găunoasă cu valori româneşti,pe care realismul socialist alogen nu le poate crea.Departe de a mă măguli,însumarea metaforei mele în colhozul năimitei tribune,îmi face greaţă.

Alexandru Gregorian

&&Trecând 30 de ani dela moartea lui Iuliu Maniu,s´a oficiat la Paris,30 Ianuarie,organizat de dl Ioniţoiu,un parastas pentru sufletul marelui dispărut, cum şi pentru Ion Mihalache,dela a cărui moarte s´au scurs 20 de ani,Doamna Niculina Mihalache şi N.Penescu,mort acum un an.Au oficiat mons.Cosma şi părintele Gherman.S´a intonat Deşteaptă-te Române.Dl Ioniţoiu a evocat figurile celor pomeniţi.A urmat Pe-al nostru steag,cântat de cei prezenţi: Remus Radina,P.Indrieş cu Doamna,fam.N.Mioc,dr.Corneliu Rotaru,dr.P.Vălimăreanu,pictoriţa Carmen Manliu,N.Evolceanu,ing.M.Popescu-Mehedinţi,Gr.Pop-Câmpeanu cu Doamna,fam.ing.Cornel Crişan,Nella Tsassis(cu mama,venită de curând din ţară),ing.Al.Rădulescu,prof. Gh.Piscoci cu familia,Ion Rotaru,fam.ing.Ion Rusu,Marieta Petrescu,Dorel Popovici,fam.ing.Balogh,Cristina Tuduri,fam.ing.Eugen Otparlic,ing.Doru Novacovici, dr.D.Tatu,Chiriacopol,Sighireanu,Ion Ivan cu familia,Bogza,Şerban,Fritz,Tileman, Pruncu,Bumbeşti,etc. A fost poftită la masă toată lumea.Acolo a vorbit mişcător Mons.Cosma despre câteva mari figuri româneşti.Dr.Vălimăreanu a atins o temă naţional-bisericească demnare actualitate şi a mulţumit,în numele celor prezenţi,Monseniorului şi Domnului Ioniţoiu pentru prilejul dat acestei reuniuni româneşti,care s´a prelungit până spre seară.-

JERTFA DELA MAJADAHONDA

Jertfa voluntară a lui Moţa şi Marin,căzuţi acum 46 de ani în luptă contra comunismului,e o anticipare,o indicaţie dată Neamului Românesc că vor veni vremuri apocaliptice,dacă nu se pune ordine în haos,dacă la răspântia de drumuri el nu-şi urmează călăuza trimisă de Dumnezeu.Legiunea,care însemna credinţă şi potenţial de jertfă,fusese pusă temelie pentru veacurile viitoare.Lumea păgână, de acum două mii de ani,o lume fără crez şi care nu-l vedea pe Dumnezeu,s'a năruit la dogoarea credinţei creştine.În pragul acestui veac avea să se aprindă iarăşi candela sperării,să înmugurească un nou ev,larg deschis,drum de măreţie pentru generaţiile româneşti.

Dar istoria ne-a fost iar vitregă.Ani de urgie s'au abătut peste ţara noastră.Războiul preventiv încercat de Legiune,menit să stăvilească puhoaele anticreştine,care ameninţau întreg Apusul,n'a găsit înţelegere în lumea creştină.O parte a omenirii l-a gonit pe Dumnezeu din inimi,înlesnind astfel cohortelor lui Anticrist să cotropească şi ţărişoara noastră,şi s'o arunce în sclavie.Întunericul s'a întins şi a gonit lumina.Duşmanul din afară a dat mâna cu cel din lăuntru şi s'a năpustit ca fiara pentru a zdrobi orice rezistenţă.

Moţa şi Marin,simbol de dăruire adânc ancorat în inima şi sufletul Neamului Românesc,căpetenii,vizionari prin pregătirea şi puterea lor de sacrificiu,axaţi pe fidelitatea faţă de Căpitan şi Legiune,au localizat răul.Scrie Moţa părinţilor,într'o scrisoare din 22 Noembrie 1936: "Se trăgea cu mitraliera în obrazul lui Cristos! Se clătina aşezarea creştină a lumii! Puteam noi să stăm nepăsători?".Iar de pe frontul spaniol ne asigură că "Dumnezeu nu poartă cu carul biruinţei decât pe viteji,pe cei care se ştiu pierde pentru a-şi răscumpăra neamul şi sufletul".

Prigoana deslănţuită în ţară,înainte şi după invazia rusească,urmăreşte smulgerea din rădăcini a puterii de dăruire a elitelor naţionale menite să conducă Neamul încă din pragul acestui secol.Posteritatea va condamna lipsa de viziune şi de scrupul a marilor democraţii,ce şi-au dat mâna cu hoardele păgâne, împingând atâtea neamuri creştine în robie şi zădărnicind orice încercare a acestora de a se libera.Dar mai este şi un Dumnezeu în cer!

În Ţară,unde vestigiile scumpe nouă au fost rase de pe pământ,comemorarea jertfei dela Majadahonda nu se poate face.Cripta dela Casa Verde şi atâtea sfinte morminte au dispărut.În locul lor au prosperat închisorile şi puzderia de lagăre pentru stoarcerea şi chinuirea fraţilor noştri,România însăşi fiind o imensă închisoare.Noi de aici,din refugiu,când ne apropiem de Crucea dela Majadahonda ne simţim însoţiţi de toţi camarazii căzuţi,de toţi cei ce-au suferit şi suferă închisori şi chinuri,de toţi cei ce-au rezistat cu preţul vieţii contra cârmuirii fără dragoste de neam şi fără lege.Crucea dela Majadahonda rămâne mărturie şi îndemn de solidaritate românească,pentru apărarea libertăţilor şi a credinţei.Jertfa voluntară a ostaşilor Arhanghelului Mihail trece dincolo de a soldatului de rând,care-şi dă viaţa pentru Patrie,căci nu se mărgineşte la apărarea unor graniţe,ci indică pericolul de moarte al întregei creştinătăţi.

Moţa şi Marin n'au purces deci la un act de aventură,ci au venit să stingă vâlvătaia ce ameninţa să mistuie Biserica.Neamul Românesc şi-a însuşit actul lor de dăruire,întâmpinând pe aleşii ei copii,la întoarcere,cu lumânări aprinse, în genunchi,pe tot cuprinsul Ţării.Împins pe calea pătimirii,el va avea deapururi călăuză jertfa mucenicilor săi.-

N.Şeitan

&& Biblioteca Română din Paris,prezidată de dr.J.Boboc,secretar prof.Titus Bărbulescu,şi-a inaugurat activitatea în seara de 27 Ianuarie,la sediul său din 15 rue de Flandre(19),cu conferinţa dlui prof.Guillermou despre "Identité culturelle roumaine".Au mai participat păr.dr.Costandache,poetul Caranica cu Doamna, prof.Turdeanu cu Doamna,P.Indrieş cu Doamna,Al.Sturza,prof.Gr.Pop-Câmpeanu cu Doamna,prof.Gh.Piscoci,dr.N.Caranica,dr.N.Guguianu,dr.P.Vălimăreanu,prof.Titus Bărbulescu cu fiul,prof.Nedelcu,etc.

&& De Anul Nou,Regele Mihai a dat un mesaj adresat "Românilor de pretutindeni",anunţându-le moartea Reginei-Mame,deplângând jalea din Ţară şi îndemnându-i să-şi păstreze "neştirbită credinţa multimilenară în Dumnezeu şi Patrie",- căci,"după cum se vede şi din frământarea poporului prieten polonez,dar în deosebi din tragedia Afganistanului,nici-un regim,cât de asupritor şi crâncen,nu poate înfrânge la nesfârşit dorinţa spre mai bine a unui neam întreg".-

&& Paştele cade anul acesta,pentru catolici,la 3 Aprilie; ortodocşii,8 Mai.-

DIN LUMEA EXILULUI

- "Perspective"-le monseniorului Bârlea arată,cu date categorice,că natalitatea în România a scăzut,faţă de 1930,la jumătate,şi că,mergând aşa înainte,naţia română e sortită,în foarte scurtă vreme,dispariţiei.Chestiunea nu poate preocupa,desigur,pe năucul pus de ruşi în cap.Singura care ar putea interveni,cu toată hotărîrea,căci apărarea vieţii,dată de Dumbezeu,intră în misiunea ei supremă, ar fi Biserica.Dar din publicaţiile ei oficiale,dacă rezultă mult turism "pacifist",nu rezultă niciun fel de intervenţie pentru salvarea bietului nostru neam dela pieire.Şi cum s'ar putea altfel,când ierarhii noştri sunt în fruntea"nomenklaturii" îngrăşate din mila ocupantului? Martirajul a fost "copilăria" altor vremi.Astăzi e dimpotrivă! Am văzut recent,la televiziunea germană,pe saltimbancii din Dealul Mitropoliei aplaudând în delir intrarea paranoicului în"parlament",toţi bătând din palme,în picioare,scandând repetat şi cu urlete"Cea-u-şes-cu şi Po-po-rul"; în fruntea lor,în banca întâia,pătându-şi albul bărbii şi al anteriului,Iustin Moisescu,deputat reserist cum se ştie,necăjit parcă de a nu avea palme mai multe şi voce de şaliapin!...

- Părintele Păcurariu dela Sibiu pune pe acelaş plan,în "Învierea" dela Geneva, revolta lui Sofronie din Cioara cu revolta lui Horia,Cloşca şi Crişan.Credem că este o impietate.Căci dacă revoluţia dela 1784 s'a făcut pentru motive binecuvântate,de toţi ştiute,şi cu sfârşitul tragic pe care l-a avut,Sofronie n'a făcut decât să răsvrătească lumea împotriva unirr cu Roma,adică cu leagănul neamului românesc,simţindu-se el mai bine alături de bulgari,sârbi,greci şi alţi balcanici decât de fraţii noştri francezi şi italieni.Şi totul,la incitarea Rusiei,care avea nevoe de cât mai mulţi "ortodocşi",pe cari să-i "libereze" cu "pan-ortodoxismul" ei cotropitor,aşa cum "liberează" azi tot pământul în numele marxismului.Că şefii de azi ai Bisericii Române au mers cu blasfemia până la a-l proclama sfânt pe Sofronie,nu-i nicio mirare din partea unui sinod total aservit stăpânului de azi,în al cărui interes a umplut lumea de agenţi în sutană pentru învrăjbirea refugiului,în timp ce n'a mişcat un deget pentru liberarea părintelui Calciu,întruchipare a adevăratului cler românesc,- aşa cum n'a făcut nimic pentru redeschiderea bisericilor româneşti din Macedonia,sau pentru Românii ortodocşi din Valea Timocului.Dacă era vorba de sfinţi ai vieţii româneşti,apoi Horia,Cloşca şi Crişan trebuiau canonizaţi şi nu agentul Moscovei din Cioara; dar aceia o terminaseră pe roată numai pentru nişte biete interese româneşti...

- P.S.Adrian Hriţcu,arhiepiscop la Paris în strana ceauşistă,a pornit la drum cântând,hotărît "să desvelim tot adevărul şi să spunem tuturor,cum muriră fraţii noştri pentru ţară şi popor": mergea,de 1 Noembrie,la cimitirul dela Soultzmatt, Alsacia,al unor prizonieri români din primul război mondial.Numai că a început cu falsul chiar dela cântec,al cărui ultim vers era,în cărţile noastre de citire,"pentru neam şi ţara lor".Mai apoi,spune sfinţia sa,în reportajul pentru "Tribuna"regimului de ocupaţie,că aceşti prizonieri luptaseră "pentru apărarea Franţei",- deşi textul inscripţiei,reprodus,deci cunoscut de sfinţia sa,începe cu "departe de patria voastră,pentru care v'aţi sacrificat.."; tot pentru "eliberarea Franţei"(de cine,în 1917?..),au luptat,după sfinţia sa,şi Românii îngropaţi la Haguenau! Să zicem,spre uşurarea -dar nu şi spre cinstea- sfinţiei sale,că la mijloc e numai ignoranţa,şi deci să-l lămurim: prizonierii luptaseră eroic la Mărăşti,Mărăşeşti,Oituz,etc,- nu în Franţa- şi,ca să li se îngreuneze evadarea,fuseseră duşi cât mai departe de ţara lor,în Alsacia,care atunci era teritoriu german.Unde însă reaua credinţă este vădită,e în omiterea rolului Reginei Maria în această frumoasă operă.Dar dacă P.S.Sa e aşa de hotărît să "desvelească" adevăruri,de ce nu se ocupă,nici măcar prin aluzie,de milioanele de viczime ale regimului pe care îl serveşte,cărora nu li se cunosc nici gropile?..

- Racul,broasca şi o ştiucă...Vreo 50 de pribegi s'au adunat la Bruxelles,ca să vadă cum s'ar putea totuşi face o unitate românească în Exil,uitând că asta este o utopie dovedită.Cam tot ce s'a făcut aici a fost operă individuală,sau făcută de câţiva cari se înţeleg.Unirea ar fi un ideal,dar numai ca punct de plecare,ca să faci ceva cu ea; ca instrument de lucru şi nu ca scop în sine. Faptul s'a verificat şi la Bruxelles,unde s'au exprimat cele mai năstruşnice opinii,cărora numai Caragiale le-ar fi putut veni de hac.La această adunare anticomunistă careva a spus deschis că e.. marxist.Altul s'a opus excluderii comuniştilor.Un altul,s'a opus înglobării legionarilor,adică a celor mai vechi, mai calificaţi şi experimentaţi anticomunişti(caşicum răceala o combaţi cu

bragă şi descântece şi nu cu aspirină).Careva a vrut să pună la bază partidele politice "care ne-au scos la 23 August dintr'o situaţie catastrofală"(şi atunci nu se'nţelege ce rost mai are lupta,dacă din catastrofă am şi ieşit de-atunci!). Eu sunt profund anti-legionar! a exclamat unul,uitând că e într'o adunare.. anticomunistă,dar a fost imediat supralicitat de altul,care a declarat că "nu va accepta niciodată să participe la o acţiune românească" alături de legionari sau chiar de simpatizanţi ai acestora,dar astea sunt"pentru urechea soacrei",adică pentru cei ce-i trag de dârlogi.Înfine unul,debordând de umor,s'a declarat "de acord cu toate propunerile făcute",care însă.. se băteau cap în cap.Lista aiurelilor s'ar putea lungi,dar socotim că pentru amatorii de râs amar e de-ajuns. Urmăriţi toţi să deveniţi şefi! le-a urlat unul din adunare,pipăind bine pulsul. Dacă-i aşa,singura şansă ar fi să se prevadă câteva duzini de preşedinţi...

- La pomelnicul "meritelor" actualului patriarh ceauşist,"Învierea"din Geneva găseşte că şi "credincioşii ortodocşi români trăitori în afara graniţelor României încă s'au bucurat de părintească grijă a P.S.Sale,prin trimiterea de slujitori ai altarelor şi a tot ceeace este necesar pentruca viaţa lor religioasă să se desfăşoare potrivit tradiţiilor Ortodoxiei româneşti".Cum revista nu dă şi cazuri,e probabil că se referă la politrucii în sutană trimişi pentru divizarea Românilor din streinătate,cari-şi aveau deja preoţii lor,ascultători însă de Domnul din Ceruri şi nu de dl soţ al academicienei Leana.Căci altfel,acolo unde era în adevăr nevoe,nu ştim ca "prea fericitul părinte",cum îl numeşte,desigur în derâdere,revista,să fi trimis un singur preot,o singură carte de slujbă la fraţii "din afara graniţelor României": nici în Basarabia,nici în Bucovina,nici în Herţa,nici în Macedonia,nici în Istria,nici în Tesalia,nici în Valea Timocului,nici în Transnistria,măcar că cea mai mare parte din aceştia n'au de fel preoţi şi's tare doritori de "tradiţii româneşti"...

- Dl Mircea Vlad explică,în "Dialog"(Febr.83),că,în România,deşi sprijiniţi de sovieţi,- "fără sprijinul minorităţilor,şi al unor politicieni compromişi ca legionarii(Mişcare fascistă română),comuniştii nu s'ar fi putut menţine la putere".Nume de legionari,cari să fi sprijinit mai abitir ca Stalin pe Ghiţă-Dej, dl Vlad nu dă: i-ar fi şi cam greu... Cum la fel de greu i-ar fi să arate de ce Mişcarea Legionară e fascistă,când singurul ei punct comun cu nazi-fascismul e anticomunismul.Acum,având în vedere că între ocupaţia rusească şi 23 August este aceeaşi legătură ca între fruct şi floare,ne aşteptăm ca,într'un viitor articol, dl Vlad să ne denunţe şi ca autori ai loviturii dela Palat...

- Schimburile comerciale dintre lumea liberă şi cealaltă,prosperă tot mai mult. Comuniştii importă masiv cereale,tot felul de alimente,şi alte ajutoare,şi exportă în schimb,pentru echilibrul balanţei,droguri şi arme.Totul,sub pavilionul "păcii".În numele ei ruşii ocupă şi oprimă popoare întregi,trag în Papa,în Reagan şi în cine le mai stă în cale,distrug cu arme chimice populaţiile ce se lasă greu "eliberate",organizează şi rafinează terorismul,drogheează întreaga omenire. Sf.Pavel însă,retrogat ca toţi cei ce n'au studiat pe Marx,le cobeşte un viitor nu tocmai "de aur".Căci,spune el,într'o scrisoare către Tesaloniceni(I,5,3), "Atunci când vor zice: pace şi linişte,atunci va veni fără de veste peste ei pieirea.. şi scăpare nu vor avea!".Dă,Doamne!

- La miezul nopţii spre 15 Februarie,redacţia Vetrei,situată la primul etaj,a fost bombardată cu alice,trase la precizie din praştie,în geamurile din dreptul biroului şi-al dormitorului.Faptul s'a repetat după ora 2 noaptea,trăgându-se exact în aceleaşi geamuri.Găurile,de perfectă formă rotundă,păreau,cu prelungirile de crăpături,ca un fel de seceră şi ciocan.E drept că bănuitul e un "refugiat",care se duce regulat în ţară,pe cât se spune: aşa,cu paşaport de refugiat. În plus cunoaşte perfect casa,la care a lucrat,prezintă semnalmentele "sale",a fost găsit neculcat la 3 dimineaţa,ba i s'a găsit şi praştia în buzunar; dar cum facem să fim siguri că este el?.. Suntem în situaţia acelui ofiţer,povestită cu haz de Racoveanu la un pahar,- care,bănuindu-şi nevasta,a pus ordonanţa s'o urmărească: Hei,ce-ai văzut Ioane? -Am văzut-o,domnule locotinent,că s'a întâlnit c'un domn. -Şi?.. -Au intrat la braţ într'o casă. -Şi-apoi?.. -Ajunşi în odae, s'au desbrăcat.. -Şi-apoi?.. -Apoi s'au suit în pat.. -Şi-apoi?.. -Apoi n'am mai văzut nimic,c'au stins lamba.. -Hei,asta mă chinue mereu,se văită ofiţerul: că nu pot fi niciodată sigur...

- În RSR s'a rezolvat problema benzinei: fiecare va primi 80 de litri pe lună şi zece litri... pe pământ!-

Radu Cornăţeanu

DESPRE FRATII ÎNSTREINATI

- De vă aflaţi cumva prin munţii coastei adriatice de sus,urcaţi până sus la fosta capitală a micului stat muntenegrean,Cetinje(=Ţetinie),unde veţi găsi cea mai veche "biserică vlahă",numită până azi "Vlaşka Ţerkva",zidită la 1450 de vlahii regiunii,cari din străvechi au "turmărit" pe-acolo cu oile.Forma de azi a acestei "bisericuţe a lui Bucur" datează din 1864.La sfârşitul veacului trecut i s´a făcut ogradă din 2000 de puşti luate în luptele cu turcii.În faţa ei,sub două lespezi de piatră îşi doarme somnul de veci un mare haiduc,perit la 1685. Toponimia curat românească a regiunii e reprezentată de numirile unor munţi ca Durmitor,Vizâtor,Pârlitor.Tradiţia locală,atestată şi de documente,spune că pe un versant de munte a fost ucis,la 1490,un vestit celnic,Radul-Vlahul,iar turmele i-au fost prădate.Ca în "Mioriţa"...

- Cercetând programul ansamblului folcloric "Mărţişorul" din Chişinău,se vede imediat identitatea fraţilor basarabeni cu Românii de pretutindeni.Melodiile, jocurile,instrumentele muzicale,costumele populare,inclusiv maramele de borangic,ca în Oltenia,- totul denotă aceasta.Terminologia însă,e opăcită; iată cum e redată,de pildă,pentru danezi: ynfloresjte zara mja,spre kasa nunuluj,nu sjtiu vatre mah frumoase,bryul sji tjokyrlija,etc,iar instrumentele: naj,tjimpoj,kavali,taragott,cymbal,kobza.Pe discul Tamarei Ciobanu("Ceban"),cunoscută încă din vremea războiului,cântecele sunt notate pe ruseşte: novaia doina,ot miloi,prazdnicinaia hora,pastuşok,kruzilsia ia v selskom horovode,prihodi,miloi,prihodi vecerkom,etc. Sunt redate apoi şi româneşte,dar cu litere chirilice: doină nouă, dela mândră,hora de sărbătoare,ciobănaşule,te duceai în sat la horă,vin´bădiţă, vin´deseară.Dirijor e,natural,un Kats.Pe pachetul de ţigări e scris,tot cu chirilice,"flueraş,clasa doua".În lămuririle de pe program e scris că Moldova a fost eliberată de Petru cel Mare,după 300 de ani de robie sub turci,şi că Nemţii şi "România fascistă" au ocupat în 1941 Moldova,pământ rusesc...

- Un călător prin ţinutul Leskovăţ şi Vranje,unde în evul mediu existau vlahi şi chiar o episcopie a lor,nota pe la 1880: "Văzui şi saci cu măsline,ce se aduc dela Volos.Întâlneam în cale cai încărcaţi cu "lespezi" de aramă mult căutată de căldărari pentru confecţionarea cazanelor ş.a.Această aramă se aduce din Vest,via Salonic.Cărăuşi ai acestei mărfisunt Ţinţarii sau,cum preferă ei să-şi zică acum,Romani,care au început să se emancipeze de greci..Ei se recunosc îndată după portul lor,anume dulame lungi de culoare albastru închis,care se pot da uşor peste piept,în stânga şi în dreapta".Cam ca toga romană...

- Într´un film istoric grecesc,emis de Anul Nou,se vede un ospăţ la Bizanţ cu o mie de ani în urmă.Apare un negustor bogat care,comandând un meniu destul de asortat,ţine să aibă şi "brânză românească".Se ştie că "brânza vlahă" avea mare trecere pe piaţa oraşului imperial.

- Nicolae Gh.Caraiani şi Nicolae Saramandu au publicat un volum de "Folclor aromân grămostean"(Bucureşti,Minerva,1982,510 p.),cules în Bulgaria şi Dobrogea, cuprinzând ghicitori,proverbe şi zicători,blesteme,expresii,poezii populare,obiceiuri la naştere,căsătorie,moarte.Printre anchetaţi: Iţa alu Iancu alu Halaciu, Ioti alu Mihali alu Miala,Teia alu Nicea alu Ştriusu.-

- Un macedonean,Ivan Mihailov,notează în ale sale "Amintiri din tinereţe",1958, că în 1910,când îşi făcea şcoala la Salonic,se puteau vedea"diferite uniforme de elevi",anume: greci,români,turci,etc.

- Începutul insurecţiei din Macedonia contra ocupaţiei germane(1941) l-a făcut un bacalaureat al liceului din Prilep(armâneşte,Perleap),pe nume Naumovici.Numele şi locul îi arată clar obârşia.-

- În cartea sa "Întovărăşire cu Tito",Milovan Djilas descrie pe tovarăşa Davorianca Păunovici,supranumită Zdenka,neursita soţie a lui Tito(la care se referă şi Vlad.Dedijer în scrierile sale): "Era fascinant de frumoasă,impacientata agitaţie în expresiile feţii şi în mişcări îi scotea în evidenţă frumuseţea.Era sveltă,părţile corpului perfect armonizate,tenul feţii măsliniu,dantură remarcabilă,ochii ei mari parcă aruncau umbră şi nişte ciudate fulgerări verzui: amintea de frumoasele romănce,având în vedere că provine dintr´un ţinut cu minoritate românească".Fata era,în adevăr,romăncă dela Pojarevăţ; a murit în 1946 şi a fost îngropată în grădina"Palatului Alb"dela Dedinje,unde lucra şi primea Tito.Murise de tuberculoză."Despre ea -continuă Djilas- au rămas puţine urme,nimeni nu o aminteşte,ca şi când n´ar fi fost tovarăşa de luptă şi secretară a lui Tito; biografii lui Tito evită să vorbească de ea.. I s´a purtat ură mai

mult decât ar fi meritat.Tito a iubit-o pe Zdenka..".

- Mr Cirici Pellicer a prezentat în Iunie 1981 Consiliului european un raport despre minorităţile lingvistice şi dialectele din Europa.Alături de bretoni,catalani,corsicani,armeni,friulani,frizieni,gali,celţi,laponi,etc.,e prezentată şi "foarte importanta minoritate aromânească(în nordul Greciei şi în Bulgaria), deasemeni minoritatea istro-română din ţara Cicilor(în Iugoslavia)".

- În disputele iscate pe temă etnică la Kosova,un istoric sârb distinge în evul mediu,pe bază de documente,trei neamuri acolo: sârbesc,,valah şi albanez.-

- La Râtcova,lângă Cladova,există o orhestră din patru persoane din aceeaşi familie(românească): străbunicul Dumitru Florici,bunicul,tatăl şi fiul.

- O romancă din Mokranie,în Valea Timocului,s'a măritat cu dr.Gino D'Onofrio, cunoscut industriaş din Udine(Italia).Au trei feciori şi mama lor,romanca,îi învaţă,pe lângă limba italiană,sârbo-croată. "Îi învăţ însă totodată -precizează ea- şi limba valahă,limba ţinutului meu natal".Bravo!

S.G.Bănăţeanu

LEAGĂN lde Ştefan Munteanu

Floare cu două petale rupte,
în grabă smulse şi supte.
Floare mică de câmp,sfioasă
încerci să te ridici,ca o casă
după foc! Ai pierdut din culori.
Iei câteva picături din nori,
bei pe inima goală.Oftezi.
Împrejur buruieni.În grămezi
bolovani.Iarbă de loc.
Te gândeşti: "N'am noroc:
de le-aş primi înapoi
bietele foi,
Bucovina,Basarabia,petale
din floarea ce le-a stat în cale..."

&& La 21 Decembrie a murit lângă Nürnberg,la Dornhausen,unde se retrăsese, celebrul pilot Hans Ulrich Rudel,fiu de pastor protestant din Silezia,născut în 1916.În cele 2.530 de misiuni pe frontul rus distrusese 523 de tancuri,46 de avioane,800 de camioane şi 73 vase de debarcare,şi scufundase 3 vapoare,printre ele "Marat" de 23.000 de tone.În aceste expediţii,avionul i-a fost doborît de 22 de ori,şi de 5 ori a fost rănit,- chiar la spartul târgului,în Aprilie 1945, a trebuit să i se amputeze un picior,de la genunchi în jos.Terminat războiul, şi-a dat foc avionului - şi s'a predat,cum avea ordin,americanilor,cari i-au şterpelit toate decoraţiile.După război,împreună cu generalul Gallard,alt as al aviaţiei(între altele,105 avioane ruseşti doborîte),a fost chemat de Peron pentru reorganizarea aviaţiei argentinene.Moare în patrie,la 66 ani,complect ignorat de autorităţile germane,care n'au crezut de cuviinţă să trimită o escadrilă la înmormântare.Au participat,totuşi,vreo 2.000 de oameni,ba chiar un avion de vânătoare Phantom,al cărui pilot a făcut-o pe cont şi pe risc propriu.-

&& Unii au criticat faptul că patriarhul Moscovei a făcut un parastas pentru ateul Brejnev.Credem că n'au dreptate,pentrucă nimeni n'are mai multă nevoe de rugăciuni decât criminali ca Brejnev,Ceauşescu şi alţii ejusdem farinae.Dar patriarhul a ţinut şi o cuvântare,în care elogiază pe defunct pentru "neobosita lui activitate în favoarea păcii pe pământ"; aici,dacă n'a fost ironic,patriarhul ar fi putut să aducă drept dovadă măcar Afganistanul..

&& Din semnăturile din josul unei circulări deducem că în fruntea secţiei române a Asociaţiei internaţionale pentru drepturile omului,cu sediul la Frankfurt,se află V.N.Fulger,Radu Roşeanu şi A.KonstantinLa adunarea din Köln,11 Decembrie,dl Fulger a vorbit de inadvertenţele decretului lui Pingelescu şi de obligaţia acestuia de a respecta acordurile ce semnează."Grija" lui pentru cei ce vor să plece nu e justificată,pentrucă "oriunde ar pleca aceştia,nu pot găsi o foamete mai mare,şi nici un regim mai dur decât în RSR".-

&& "Învierea"dela Geneva publică pe larg(o pagină şi jumătate!),în Martie 82, biografia noului mitropolit dela Sibiu,Antonie Plămădeală: studii şi parastudii, doctorate peste doctorate,conferinţe,predici,publicaţii,etc. Se pare c'a făcut şi ceva puşcărie,sub regimul atât de ascultat -şi tămâiat- de membrii"sfântului" Sinod; dar despre asta,nicio aluzie! De ce? Că doară Biserica se mândreşte,chiar dela începutul începuturilor,cu lanţurile martirilor ei...

&& Antitezele socialismului: Nu există şomeri,dar nimeni nu munceşte; nim eni nu munceşte,dar planul se face; planul se face,dar nu se găseşte nimic în magazine; nu se găseşte nimic în magazine,dar toată lumea are de toate; toată lumea are de toate,dar nimeni nu e mulţumit; nimeni nu e mulţumit,dar toată lumea votează...

LA MOARTEA UNUI CAMARAD

Cu Toader Ioraş dispare o pitorească figură a Exilului.Ne cunoşteam din vara anului 1934.Mă aflam,pe-atunci,în tabăra legionară dela Giuleşti,în marginea Bucureştiului,condusă de Ion Caratănase,care-şi adusese la lucru toată familia. Mai osteneau,la frământatul lutului de cărămizi,Ghiţă Istrate,Ion State Grigore, Laurian Ţâlnariu,Viorel Boborodea şi alţii,câteva duzini.Nae Horodniceanu se ocupa cu electrificarea.Prânzul ni-l ofereau,cu schimbul,câţiva camarazi mai înstăriţi,cari se întreceau în a ne trata cât mai acătării.Inginerul Ionică,de servici într'o duminică de sfârşit de August,ne adusese,ca să-i bată pe toţi,şi un gramofon.Tocmai pusese o placă cu muzică rusească,în care,spre surpriza noastră,un bas cânta ceva pe melodia imnului legionarilor căzuţi,când aud pe mama lui Caratănase: Bine-ai venit,domnule Ioraş! Mi-am amintit atunci că numele i-l citisem undeva,poate în "Universul",în legătură cu procesul Duca.Întrebat,ca martor,dacă-i cunoaşte pe cei Trei,răspunsese că au fost prieteni.Şi.. nu mai sunteţi?.. Nu! pentrucă nu m'au luat cu ei,cum fusese vorba.. Acum,student fiind,făcea pe paznicul la Expoziţia din Parcul Carol,ca să-şi câştige de ţigări.

Nu-mi amintesc dacă acì a cunoscut pe Marioara,studenta cu ochi mari,chipeşă şi vioaie,cu care şi-a pus în gând să se însoare.Tatăl ei însă,ţăran fruntaş din Bărăgan,- fie că.. se pricepea la "marfă",fie din prevedere,nici n'a vrut să audă.Nici soacră-mea nu m'a vrut ginere: îi băgase Mihalache'n cap că-şi aduce'n casă un sigur viitor ocnaş,iar arestarea mea în cazul Duca,cu procesul care-a urmat,părea să îl confirme; şi cum,pe-atunci,închisoarea politică nu-şi căpătase faimă,biata femeie,cu frica lui Dumnezeu şi'n cultul soţului căzut la Mărăşti în fruntea companiei,se speriase rău la aşa perspectivă,până la a-mi da un ultimatum: că,ori mă las de Gardă,ori mă las de fată! Fata mi-a pus însă altă alternativă: că,dacă mă las de Gardă,să-mi iau adio dela ea... De această alternativă Căpitanul,aşa de scump la zâmbet,s'a amuzat până'ntr'atât,că până la urmă s'a pomenit şi naş: a fost singura oară,cred,când i-a călcat piciorul pe plaiuri muscelene,în acea îndepărtată duminică de 27 Ianuarie 1935!

De necazul lui Ioraş a auzit şi "Grănicerul",care s'a gândit să-i dea o mână de ajutor.Şi într'o zi,când mult râvnitul socru se afla,cumva din curiozitate, prin preajma Sediului,s'a pomenit în biroul Generalului Cantacuzino.Acesta,prevenit,a apărut cu toate decoraţiile,în mare ţinută,"apostrofându-l": Cum de-aţi îndrăsnit să-mi furaţi "feciorul"? El mi-era aici toată speranţa,mâna mea dreaptă,şi-acum mă lăsaţi singur... Bietul ţăran,fost căprar în război,- văzând cu ce "obraz" era să se "încuscrească",şi cât de "important" e Ioraş,s'a bâlbâit scuzându-se că n'are nicio vină,că tinerii singuri s'au înţeles,cum e lumea făcută.. Bine! a încheiat generalul,"posomorît",acum nu mai e nimica de făcut.Dumnezeu să le dea noroc! Am să pun pe nepotu-meu,pe Alecu,să-i cunune.. Şi bietul om a ieşit împleticindu-se de fericirea ce-a dat peste fie-sa,iar nunta a avut loc în tabără la Carmen Sylva,cu participarea a mii de camarazi şi de turişti. Peste câţiva ani însă,dela prigoana cea mare înainte,s'a văzut că şi socru-său, şi soacră-mea,- ei avuseseră "dreptate"...

Pe vremea "acţiunilor",infantile şi iresponsabile,Ioraş a fost şi el,ca toată lumea,indignat.Eram în închisoare,la Craiova,când m'a ajuns svonul că el,când o ieşi de unde sta la popreală,de l-o întâlni pe Sima,"bagă brişca'n el".Dar când am fost afară,rarii mai vârstnici scăpaţi cu viaţă au derutat toată Mişcarea cu aderarea lor la cârma aventurierului.Că au făcut-o doar momentan,pentru salvarea unităţii,au spus-o mult mai târziu,când consecinţele răului făcut cu greu se mai puteau înlătura.

Ne-am revăzut la Belgrad,după o "rebeliune" care,dacă a semănat noi morminte,n'a reuşit să împlinească jindul suprem al "şefului",acela de a parveni.. şi'n capul Ţării! A urmat şederea la Rostock,la Buchenwald,Viena.Cei mai mulţi legionari erau formal cu Sima,dar sufleteşte nu.Nici "dincolo" nu se duceau,din vina arătată.Personal,aveam o situaţie singulară.Cei din grupa Sima erau în grija "guvernului" numit de Hitler; ceilalţi,în seama profesorului Gamillscheg.Formal,şi eu ţineam de grupul Sima,socotind,ca atâţi alţii,că nu-i momentul potrivit de răfueli.Dar pentrucă incondiţionaţii lui,la toate trăsnăile comise căutau să-l acopere cu "hei,dac'ar şti comandantul!",mă pusese naiba să-i scriu nişte răvaşe,cu analize amănunţite,ca să fiu sigur că "ştie".Dar dacă în convorbirile urmate n'a ştiut să-mi spună decât că "şi Căpitanul a greşit",consecinţele "curajului" n'au întârziat să se arate.Mi-au anulat permisul de hotel,şi reţinut

cartelele.Isprava o făcuseră şi cu camarazii din grupul Gârneaţă,aruncându-i cu geamantanele în stradă,până la preluarea de către Gamillscheg.Întrebat de sensul neomenoasei măsuri,Sima a răspuns că nimeni nu-şi întreţine adversarii,- răspuns poate de politician,în niciun caz de camarad.Lipsit de acte valabile,riscam acum Dachau-l,cum a păţit-o bietul Jimon,care s´a liberat de-acolo,după abia câteva luni,în adevăr "piele şi os".Propus de părintele Palaghiţă în comisia pentru refugiaţi,pe care o prezida,am fost şters de pe listă,cum mi-a spus,de însuşi Sima "cu mâna lui"; căzut şi el în disgraţie,în urma unui vehement dar meritat rechizitoriu rostit de Sf.Mihail,patronul Legiunii,în bisericuţa română din Viena,- noul preşedinte,Puiu Traian,neştiind se vede pocinogul,m´a pus şi el pe lista colaboratorilor,şi iarăşi am fost şters.

Dar aici a început să intervină"providenţa"! Un camarad priceput în afaceri, Omăt,mi-a vândut cizmele,aducându-mi o mie de mărci.Alt camarad,Emil Popa,secretar general la "ministerul de interne" al dlui Iasinschi,mi-a fabricat un act atestând că´s în slujba.. "guvernului".Iar un marinar dela Brăila,nea Nae Crivăţ,blocat de Nemţi la 23 August cu vasul la Maria Ellend,între Viena-Bratislava,- cunoscut întâmplător pe Maria Hilfe-Strasse,m´a invitat la el,pe şlep,şi aşa o bună parte din iarnă am petrecut-o pe Dunăre,uitându-mă nostalgic cum se "călătorea" spre Ţara Românească...

Ioraş,cu Ovidiu Popescu,Posteucă şi alţii,fusese numit în comisia de recrutări din lagărul de prizonieri dela Kaisersteinbruch.Venind,prin Martie 1945,la Viena,şi ţinând să mă vadă,cine ştie cum voi fi arătat,de-a insistat să merg cu el în lagăr,unde m´a ţinut câteva zile la "refacere".Pomenesc gestul ca un act de curaj şi cavalerism într´o epocă de laşităţi şi temeri.În acea noapte cu lună plină,spre Buna Vestire,cărând ambii pe o prăjină un uriaş aparat de radio,am avut tot timpul,dela gară,făcând pe jos cei câţiva kilometri,să vorbim multe.Nu ierta pe "bătrâni" c´au înghiţit "şoada" formulă.Ni l-au băgat în gură,trebue să-l şi´nghiţim,spunea în esenţă.Era punctul lui de vedere - de care s´a şi ţinut,până la ivirea "dosarului",- când,fără să fie"uşă de biserică",a crezut totuşi că nu-i bine să zgândărim condeiul unui Caragiale,păstrând un imoral în capul unei grupări moraliste.! De cele ce-am văzut în lagărul dela Kaisersteinbruch,m´am ocupat într´un articol din "Vatra",acum vreo 30 de ani.

Ne-am revăzut în Italia,după război.Răzbătând,nu ştiu cum,într´o casă"mare", cu posibilităţi apreciabile,mai ales în vreme de cruntă mizerie,n´a avut inima să beneficieze singur.Pe la Nobildonna Giulia Adelasio din Bergamo s´a perindat ceva legionărime,ca Lucia Trandafir,Gogu Munteanu,Biega,dr.Bulbuc,Horia Sima, poate şi alţii,cam toţi cu lunile.Când Sima,după pieirea lui Bulbuc,s´a pomenit la zdup,tot aci s´a adresat pentru ajutor.Mai la urmă am nemerit şi eu,ba şi dl Gârneaţă.Pe vremea aceea,de lipsuri şi dezorganizare,ca urmare a războiului, auto-stopul era în floare,organizat chiar oficial: călătorii aşteptau la răspântii de drumuri,unde "carabinieri" obligau rarele maşini şi camioane să-i ducă în direcţiile potrivite.Aşa am putut şi eu cutreera Europa,dela Viena la Madrid şi dela Roma la Paris.Nemerind într´o vară pe la Ranica,reşedinţa de vară a"contesei",îmi deschide Felicita,"subreta" casei,care,contrariu altor dăţi,rămâne încurcată.Era cam după masă.Se iveşte şi Ioraş,la fel de încurcat,şi mă întreabă.. cât rămân.Nedumerit,răspund că sunt în trecere,că am venit numai să-l văd. Tărăgănând,mă pofteşte în casă şi dispare,lăsându-mă în compania Felicitei,şi a unui barosan pahar de ţuică ţărănească.Se întoarce târziu,dar cu obişnuita-i voie bună,şi rugămintea să rămân cât îmi place.Pricina încurcăturii,am aflat-o cu alt prilej: aveau oaspe pe Sima,şi,luaţi prin surprindere,nu ştiuseră ce să facă.L-au dus,pe timpul cât am rămas acolo,la căsuţa uneia din viile"contesei". Pe unde ieşise,n´am ştiut: casa avea,desigur,vreo uşă de servici,niscai ferestre spaţioase.. Nu-i de mirat: când Bulbuc brava pe băetanul ce l-a ucis,nu-şi căutase el,Sima,adăpost în spatele unui frate de cruce(Paul Popescu)? Şi-acum,de ce-a întins-o? Nu "risca" decât o convorbire franca.De ce-a fugit de ea?..

La câtva timp,cam pe vremea căldurilor sale amoroase,dl Sima s´a hotărît, nu se ştie din ce.. motiv,să-şi disperseze "forţele" în lume.Printre "victime", era şi Ioraş.M´am pomenit cu el la Roma,de unde pleca la Genova să ia vaporul spre Argentina.Era tare abătut: da vrabia din mână pe.. musca de pe gard.De ce pleci,dacă nu-ţi place? l-am întrebat.Hei,mi-a răspuns el,- ţi-e lesne ţie să vorbeşti aşa,ţie,care ţi-ai clarificat de mult poziţia.Eu însă am apucat de-am înghiţit-o,cum povesteam în noaptea aceea,şi rămân aşa până la capăt! Capătul

a fost.. "dosarul",dar vremea se dusese şi nu se mai întoarce.În ambianţa dela Bergamo,Ioraş ar fi putut să dea literaturii noastre lucruri preţioase,un fel de Creangă al Ardealului.Scosese el,nu-i vorbă,o carte în italiană,dar,după opinia mai multora,ea îi fusese "sugerată",iar el,"disciplinat",i-a dat urmare.În ea se tindea la "desumflarea" Nemţilor,îndepărtând Mişcarea de răspunderile lor; dacă le era cineva devotat,aceştia nu puteau fi decât adversarii dlui Sima.Se chema "Il mondo arde ad una stessa fiamma".Nefiind ţâşnită din suflet,n'a avut nici valoarea ce se sconta,iar astăzi este de negăsit,parcă o mână nevăzută a "topit-o".În schimb,pare a fi avut ceva succes comercial.Căci apărea în banderolă tricoloră italiană,pe care era scris: "Così morì la Principessa Mafalda", iar italienii,sentimentali,şi curioşi să afle cum a murit,la Buchenwald,una din fetele lui Victor Emanuel al III-lea.Decepţia le-a fost mare,căci de Mafalda era vorba doar în ultimele două pagini,unde se arăta,în câteva cuvinte,cum au găsit-o legionarii,după bombardamentul din 24 August 1944,în curtea de alături, grav rănită,dar încă în putere de-a se.. recomanda.Decebal Andrei,ca "martor",a şi fost primit de noul rege,Umberto II,fratele victimei,care i-a dat ceva recomandaţii mănoase...

Printre cele arătate în carte,este şi planul nostru de evadare în Elveţia, pentru care ne pregătiserăm,amândoi,cu hărţi şi alimente,aşteptând doar noaptea întunecoasă care să favorizeze târâşul pe sub sârme.Numai că ne-a luat-o înainte Sandu Negoescu,prins sub ele de cerberii lui Sima,cari l-au predat,foarte conştiincios,komandaturii lagărului,aşa c'a trebuit să renunţăm.

În Argentina,luptând cu o viaţă căreia nu era croit să-i facă faţă,mai ales că pentru legea muncii n'avea cine ştie ce consideraţie,s'a ofilit,condeiul i-a căzut,sterilitatea l-a uscat.A încercat ceva cu "Sfinţitorii de icoane",roman brodat pe viaţa de pe Mureş,autobiografic oarecum.Fără să fie rea,cartea nu reprezintă însă o evoluţie progresivă faţă de afirmările trecute,ca,de pildă,"Vine România",unde arată emoţia copilului la intrarea în satul său transilvănean,Găbud,a trupelor române de eliberare,în 1918.Ioraş a urmat soarta pomului transplantat în mediu neprielnic.A fost şi el o victimă,una din multele,a nefastei apropieri de omul aventurii.Dumnezeu să-l ierte!

Petre Vălimăreanu

SONET de Alexandru Vlahuţă

Din nou coboară-Te'ntre noi,Iisuse,
Căci iarăşi turma Ta e rătăcită,
Şi iar se'ntinde noaptea cea cumplită
A vechii uri,de Tine-atunci răpuse.

De-abia se mai zăreşte ca prin sită,
A mântuirii stea.Dar cât de sus e!
Se depărtează parcă.. Cine spuse
Că stingerea ni-i singura ursită?

O vino,iubitorule de oameni
În sufletul bătrânei lumi să sameni
Din nou credinţa cea mântuitoare...

Cunoaşte-L-vom,pleca-vom fruntea,oare,
Când,întinzându-Şi mâinile-amândouă,
Asupră-ne,va zice: "Pace vouă!"?

&& Citim în "Învierea",foaia "bisericii"ceauşiste din Elveţia,că,făcând într'o zi,la Lausanne,două slujbe,dimineaţa şi seara,ambele "au fost urmate de agape,cu care prilej credincioşii au putut aprecia şi cunoaşte mai bine alesele calităţi de păstor duhovnicesc" ale "Prea Sfinţitului Părinte"reserist,Adrian Hriţcu.De ce? Le-a dat mâncări de post? Le-a gătit personal? Sau.. ca mâncău!

&& Editura "Coresi" din Freiburg şi-a început activitatea la noua tipografie românească,inaugurând-o cu tipărirea Buletinului Eparhiei Europei Centrale,"Zori de zi" şi cu vol.II al lucrării dlui Ioniţoiu "Morminte fără cruce".Editura stă, cum s'a anunţat în numărul trecut,exclusiv în slujba luptei pentru eliberarea Ţării.Adresa: 7800 Freiburg,Kronenmattenstr.6. Telefon: 77375.-

- Reamintim cititorilor noştri de marea adunare naţională ce va avea loc Sâmbătă 18 Iunie,orele 13,la cimitirul militar din Soultzmatt,în apropiere de Colmar(Franţa),unde,sub cruci albe frumos aliniate,îşi dorm somnul de veci vreo 700 de prizonieri din Războiul Întregirii.Pentru informaţii mai ample a se adresa părintelui prot.D.Em.Popa,la Freiburg,tel.151605,sau,la Paris,domnilor Remus Radina şi Cicerone Ioniţoiu,tel.341.49.56.-

&& Dl prof.C.Nagacevschi a reînceput la 7 Martie,gratis,la Centrul Cultural Român din München,Kreuzstr.16/I,cursul de limba germană.

- În acelaş loc,dl.prof.Popinceanu ţine o conferinţă,la 26 Martie,despre "Romănitatea în Bucovina de Nord,în Herţa şi Basarabia".-

DIN ZIARE,CĂRŢI,REVISTE

- Florea Nicoriuc,chemare la biserică,Baden(Elveţia),27 Febr.1983: Nu uitaţi că numai Biserica şi credinţa la Domnul ne va călăuzi pe drumul drept.Veniţi să ne rugăm şi să îngenunchem în faţa lui Dumnezeu,cerându-i mântuire şi ajutor nouă şi la ai noştri dragi asupriţi în Patria noastră România.

- Raul Marian despre Posteucă,la Congresul Limbii Române,Toronto,Oct.1982: S'a întâmplat ca,înainte şi după plecarea poetului în America,să existe unele confruntări cu scopul cinstit de a înţelege mai bine cauzele pentru care s'a recurs la violenţă şi asasinate.Din răspunsul său extrag un fragment: "Eu nu am venit pe lume pentru violenţă,ci pentru bine şi frumos,pentru dragoste şi adevăr.În condiţii normale,m'aş fi desvoltat ca violonist şi poet".. L-am întrebat dacă s'a aranjat bine la Mankato,cu mobilă nouă.. Răspunsul: "..am în camera mea un pat de campanie,cum stă bine unui cruciat al credinţei cu antene în dincolo.Tablouri scumpe,nu cred că voi ajunge să am.Am cu mine,de când am plecat în exil,o cărticică de rugăciuni şi pe pereţi ţin chipul Maicii Domnului şi al Fiului ei,care a vrut mult bine pentru noi toţi,chiar pentru Neamul Israel.. Ceaun de mămăligă,nu avem,dar de s'ar găsi,am cumpăra unul,pentru că noi am rămas mămăligari extaziaţi de aurul aburit al ospeţiei şi foamei româneşti,de simbolul ceresc al cumplitei noastre sărăcii,în cea mai bogată ţară de pe planetă".

- R.Wurmbrand,în Action Evangélique pour l'Eglise du Silence: Fedorciuc a fost numit în capul poliţiei secrete sovietice.El e cunoscut pentru a fi fost asasinul a numeroşi nevinovaţi.El a pus să fie spânzurat,apoi ars,preotul ortodox Gorgula şi soţia lui.Preotul Kotik a fost aruncat într'un puţ.Iosif Terella fu adus într'un cimitir,bătut până-şi pierdu cunoştinţa,apoi legat de o cruce...

- Petre Vălimăreanu,în "L'Homme Nouveau",Paris,6 Februarie 1983: Îmi permit să vă semnalez o greşală de ordin istoric în numărul din 2 Ianuarie.Vorbind,la pag. 14,de Sf.Martin,se spune -şi se repetă- că era.. ungur.Or ungurii au sosit în actuala Ungarie la 5 veacuri după Sf.Martin,adică spre sfârşitul secolului IX; erau călăreţi,nomazi şi jefuitori.Opriţi la 955 de Otto I la Lech,ei se retrag atunci definitiv în actuala lor patrie,unde sub şeful lor Geza(972-997),primesc botezul.Dar numai sub urmaşul acestuia,Ştefan cel Sfânt(997-1038),care la anul 1000 primeşte coroană regală dela Silvestru II,devin ceeace se poate numi un Stat.În veacul al IV-lea,epoca Sf.Martin,ţinutul unde el s'a născut se numea Panonia şi era,de 5 veacuri,provinmie romană,ai cărei locuitori,de origină iliră sau celtă,erau aproape romanizaţi.Sf.Martin putea deci fi roman,celt,ilir,în niciun caz ungur.Eroarea autoarei,Geneviève Esquier,provine probabil din faptul că s'a bizuit pe harta geografică actuală,neglijând istoria.Ce mă întăreşte în această părere e faptul că în numărul următor al publicaţiei,ea se întreabă dacă sfinţii Policarp şi Irineu erau greci sau turci.Or,pe acea vreme turcii erau încă departe.Oraşul Smirna şi toată Asia Mică se aflau de veacuri sub dominaţia romană şi cei doi sfinţi nu puteau în niciun caz fi turci; ei puteau fi greci, evrei sau romani.Dar redactoarea a privit probabil harta de azi a regiunii un de s'au născut cei doi sfinţi şi care aparţine Turciei.-

- Constantin Dumitrescu,în Cetatea totală,München 1982: Socialismul totalitar.. a demonstrat pentru prima oară în istorie că se poate trăi şi fără cultură,că Cetatea se poate dispensa de o viaţă spirituală veritabilă,că activitatea intelectuală poate fi simulată şi înlocuită complet prin incontinentul şi cacofonicul monolog al propagandei oficiale.Cultura a fost transformată într'un sector de producţie ca toate celelalte,cu un discret plan de fabricaţii comandate,cu îndepliniri şi depăşiri ale sarcinii de osanale,cu multiple instanţe de control şi cenzură.Incapabil să intre în conflict frontal cu Puterea,împiedicat să se exileze,spiritul culturii naţionale pur şi simplu a expirat sub povara interdicţiilor şi a birocraţiei.Mumia sa îmbălsămată şi împopoţonată tronează ca un totem în culori stridente deasupra Cetăţii amnezice.. Cultura a fost redusă la cultură de masă,manipulată nemijlocit de aparatul de partid.Iar cultura de masă, produs şi totodată instrument al Puterii,evoluează in vitro,asemenea anumitor culturi artificiale de bacterii,consumând singură ceea ce produce şi producând doar pentru propriul consum.-

- Mircea Sabău,în "Acţiunea Românească",N.York,Dec.1982: Istoria ne învaţă că o comunitate omenească poate supravieţui dacă găseşte suficiente forţe interne care să reziste presiunilor din afară.Aceste forţe interne nu sunt altele decât sentimentele naţionale şi etnice,cultura şi tradiţiile precum şi credinţa.. Se

impune deci accentuarea naţionalismului,respectul pentru tradiţii şi credinţă, apărarea culturii şi întărirea economiei.Dar tocmai aceste domenii sunt atacate din plin de ruşi,care au o experienţă seculară de dominare şi desnaţionalizare a popoarelor cucerite.. Lupta împotriva dominaţiei ruseşti trebue înţeleasă ca lupta poporului român pentru supravieţuire.. În condiţiile deosebit de dificile în care se află azi România,ca şi alte state dominate de ruşi,orice aliat e preţios.De aceea chemăm pe reprezentanţii exilului din Bulgaria,Cehoslovacia,Germania de Est,Estonia,Lituania,Letonia,Polonia,România şi Ungaria să formeze o Asociaţie Balto-Balcanică animată de idealul eliberării Europei de Răsărit... să organizeze mitinguri şi să întreţină publicaţii cu un singur scop: denunţarea dominaţiei ruseşti şi a politicii ruseşti de desnaţionalizare şi distrugere a naţionalităţilor şi culturii ţărilor din estul Europei.Naţionalismul este singura forţă care poate să se împotrivească dominaţiei ruseşti.Dacă există vreo posibilitate ca URSS-ul să se desmembreze,aceasta se va întâmpla numai datorită antagonismelor naţionale...

- Petru Gherman,în "La Pensée Catholique",Paris 1982: Consacrarea episcopală a mons.Crişan constitue un eveniment istoric pentru Biserica Unită din România: e pentru prima oară că unul din preoţii ei ajunge la un post atât de important în Vatican,importanţă crescută prin faptul că el se plasează în împrejurările actuale,când Biserica căreia aparţine noul Arhiepiscop e prigonită; prin el,ea se vede recunoscută şi onorată: e o garanţie pentru un viitor plin de speranţă, în ciuda încercărilor ei actuale.Ecumenismul Bisericii Române Ortodoxe şi politica externă română zisă "independentă" vor fi credibile în ochii Occidentului dacă Biserica Română Catolică de rit oriental-Unită s'ar putea bucura din nou de dreptul său la libertate.E ceea ce Papa Ion Paul II a arătat autorităţilor române prin consacrarea episcopală a mons.Traian Crişan şi numirea sa într'un post aşa de important în Curia Romană,mai ales în conjunctura actuală.-

VORBESC ŞI EU de V.Voiculescu

O,Doamne Sfânt,vorbesc şi eu în dodii..
Când te cobori
să priveghezi prin zodii
La rânduiala turmelor de stele,
Ia seama şi spre laudele mele,
Primeşte-mi fumul jertfei de mirodii..
Pitic,pe cea mai scundă din planete
N'am spart vreun veac
cu tunuri şi bătăi..
Poate mă ştii.. sunt faur de sonete,
Şi-mi aţintesc pe ritmuri îndelete
Urechea inimii la paşii Tăi...

&& Luni 27 Decembrie a avut loc la München adunarea Societăţii Academice Române,secţia Germania.S'a făcut darea de seamă pe anul scurs şi proecte de viitor.Cei prezenţi au păstrat un minut de tăcere pentru membrii decedaţi în cursul anului: Gh.Drăghincescu,Bruno Manzone,Iani Popa,Horia Roman,Ştefan Teodorescu. Dl Cifarelli a citit amintiri despre Horia Roman,din Roma de după război.-

&& Duminică 13 Februarie a avut loc la Düsseldorf,după Sf.Liturghie,oficiată de pr.D.Em.Popa,aniversarea unirii Basarabiei,de care a vorbit prof.Elis.Popescu

&& La 12-13 Februarie a avut loc la Bruxelles o adunare de pribegi,de diverse curente,dornici de unitate românească.Au participat şi oameni serioşi,în frunte cu dl N.Lupan.Rezultatele... le vom vedea.

&& Nu ştim dacă ignoranţa,sau molima ungrofilă ce bântue de-o vreme,merge până a face,şi repetat,în importanta revistă "L'Homme Nouveau"din Paris,din Sfântul Martin de Tours,care a trăit în veacul al IV-lea,un.. "hongrois"! Le-am trimis o cuvenită punere la punct,arătând că ungurii aveau să se ivească în Europa abia după 5 secole,şi că n'au debutat desigur cu sfinţenia,ci cu jafuri...

&& Omagiind,la 7 Ianuarie(dar fără să spună câte duzini de primăveri are în spate),pe academiciana doctoră ingineră Leana,"Tribuna"ocupantului reproduce şi o cuvântare a sărbătoritei,în care îndeamnă pe "slujitorii ştiinţei","colegii" dumneaei,"de a se manifesta în modul cel mai activ ca militanţi fermi pentru pace şi destindere internaţională".Nu i-ar sta mai la îndemână o destindere... naţională?

&& Se observă,dela un timp,o avalanşă de conferinţe "pentru pace",sub egida diverselor biserici,mai toate ţinute la Moscova.Ştirile nu precizează dacă acolo vor fi fost invitaţi şi niscai ţărani de prin Afganistan...

&& Organizaţiile teroriste comuniste din Africa de Sud au primit,anul trecut, numai dela Consiliul Mondial al Bisericilor suma de 100.000 dolari! (St.d.M.)

&& Misiunea Română Unită din München organizează în prima jumătate a lunii August,cu ocazia Anului Sfânt,un pelerinaj la Roma.-

DORURI ŞI NECAZURI

I.-St.Unite: Vă doresc un An Nou fericit.Cu ajutorul Domnului poate ne vom vedea la Câmpulung-Muscel,la o ţuică de prune,ce ziceţi? sunt speranţe? Primiţi Vă rog şi "darul" pentru VATRA.
M.-Canada: Sărbători fericite şi An Nou de pace,cu împlinirea năzuinţelor poporului român de revenire a teritoriilor răpite şi instaurarea unui regim liber ales,pentru care activaţi cu dârzenie.Trimit şi abonamentul pe 1983.
D.-St.Unite: V´am trimis două scrisori,fiecare cu câte zece dolari.După 10 luni de grea suferinţă,soţia mea a scăpat de toate chinurile.Pentru mine a fost la fel 10 luni de nesomn.Ea acum se odihneşte,am rămas eu cu suferinţa,toată ziua plâng,sunt distrus.Am pierdut soţia,camarada de viaţă şi companera,cu care trecusem două prigoane şi 6 ţări streine.Am înmormântat-o la Vatră,lângă Lucia.
P.-Polonia: Cele mai bune urări de viaţă lungă,şi mulţumire sufletească...
G.-Elveţia: La mulţi ani! şi o contribuţie pentru "Vătruţă".
D.-Germania: Multă fericire,sănătate,voie bună! Alătur 20 de mărci pt Vatra.
T.-St.Unite: Plini de admiraţie şi recunoştinţă pentru munca românească pe care o duceţi,Vă urăm din inimă sărbători fericite.Pentru Vatra,un cec simbolic.
I.-Grecia: Un gând de dragoste şi prietenie dela Athos,unde am găsit un cuib de suflete româneşti,semn că nu Vă uit nici când sunt departe.
F.-Canada: 1983 să ne aducă ceea ce aşteptăm cu toţii de decenii!
G.-România: Crăciunul rămâne cea mai frumoasă sărbătoare.Câtă pregătire era altă dată,fetele-şi coseau cu multă grijă iile,pe pânză ţesută în răsboi,apoi pieptare,cojocele.Adevărată paradă a costumelor,liberă,nearanjată,neorganizată,neregizată.Când mă gândesc la oala mamei cu sarmale şi cartaboş,la piftia de la Bobotează,rămân pe gânduri,cu gura căscată.Azi nu mai umblă nimeni,nici chiar la ţară,în portul românesc de altădată.Prietenul din deal dela biserică este în agonie.A suferit mult în cursul războiului,prizonier mulţi ani prin Siberia,în curând va sfârşi cu chinurile acestei vieţi!
E.-Turcia: Sărbători fericite! Libertate României!
O.-Germania: La mulţi ani.Trimit 50 de mărci,regret că nu pot mai mult!
S.-Spania: Vatra a avut propria ei strategie.Citită de toată lumea în refugiu, şi chiar în ţară,pe ascuns,de unii.Ea a făcut operă de chirurgie,când unii îşi făceau de cap.A fost bine că lumea a fost lămurită.
S.-Germania: Sărbători fericite! Alătur 100 de mărci pentru "Vatra".
I.-Spania: Anul Nou cu mult curaj,şi să ne vedem pe cheiul Dâmboviţei! Se aude că legionarii vor să-şi aleagă şef prin vot.Am o idee: Cum pe-acolo e Radu Budişteanu,în casa căruia au ales cândva pe "comandant" să mai încerce odată isprava de atunci,poate are mai mult noroc...
M.-Italia: Am primit ieri "Vatra" pe Decembrie.Fără exagerare,splendid.În afară de talentul şi ironia D-tale.. doresc în special să subliniez participarea Dlui Şendrea,cu unul dintre cele mai bune articole cetite nu numai în presa Exilului, dar în gazetele şi revistele internaţionale.O extraordinară analiză a regimului Reagan,privind politica internă şi externă a Statelor Unite,descrisă cu o competenţă şi luciditate demnă de cei mai iluştri gazetari.. Cea mai mare putere creştină a lumii libere e sclava unui pumn de sionişti! Mişcat am fost şi de cele publicate în amintirea răposatului mare prieten,pe care ani în şir l-am vizitat în fiece săptămână,de zeci de ani ne lega o strânsă amiciţie.
B.-România: Aş dori să Vă văd cu ochii,dar mi se pare greu,anii m´au dus departe şi trebue să se oprească odată,că mă apropii de 90 de ani.M´am slăbănogit,nu mai auz,nu mai văd,nu mai pot merge şi mi se pare greu.Trimit şi o reţetă...
V.-St.Unite: Pe lângă "stâlpul de bază" al Vetrei îmi exprim admiraţia pentru darul scriitoricesc al Domnilor: Enescu,ca foarte bine documentat în toate; Sava Gârleanu,erudit al naţiei noastre sud-dunărene; Ioniţoiu,luptător de mare nădejde; şi pentru toţi cei ce luptă pentru desrobirea ţării dela Tisa la Bug.Cred c´aţi primit cei 50 de dolari.
P.-Austria: Rog pe Dumnezeu pentru unitatea sufletească a legionarilor!
F.-St.Unite: Doresc să continuaţi cu acelaş curaj şi voinţă patriotică română! Alăturat Vă pun un mic obol pentru VATRA.
P.-Suedia: Sunt adânc revoltat de mişelia comisă faţă de Viorel Trifa.S´a dus şi bietul Budurea! Avea multă stimă şi preţuire pentru Vatra şi lupta ei.
P.-St.Unite: Felicitări pentru tipografie! Editurii să-i spuneţi Coresi,e bine.
N.-St.Unite: Primiţi 50 de mărci pentru preţioasa VATRA.Regret că nu pot mai mult,dar am ieşit la pensie...

C.-<u>Austria</u>: Ultima Duminică din Noembrie a fost aici,la Viena,un spectacol dat de ansamblul "Ciocârlia".Actorii erau tineri studenţi din Chişinău.Au cântat în rusă,ucraineană şi "moldovenească".Sala,arhiplină.Trimit 50 de mărci la Vatra.
C.-<u>Germania</u>: Alăturat 3 cecuri,pentru Vatra,Biserica ortodoxă şi Bibliotecă,fii bun şi le repartizează.Aştept cu nerăbdare Vatra.Mie şi soţiei nu ne merge deloc bine,suntem betegi amândoi,n'om mai vedea Ţara visurilor noastre.
B.-<u>St.Unite</u>: Vreau să arăt că mai trăesc,şi că îmi place Vatra.De aceea viu şi eu cu o jumate de sută la suportul ei.Loviţi bine cuiul în cap,căci de aţi bate şi cu stânga,tot loviţi mai bine ca alţii! Eu când primesc "Vatra"şi o încep, nu mă culc până n'o termin.Apoi o dau pleaşcagiilor mei,care de când s'au învăţat s'o citească pe gratis,le e ruşine să plătească abonamente.Bine le-aţi răspuns simiştilor ce s'au dat la Episcop.Când a fost ales,contra au fost comuniştii şi simiştii.Acum,când au venit timpuri grele pentru el,contra sunt iaraşi aceiaşi,plus evreii.Deci,s'au mai aliat cu unul.Spurcată cârdăşie! Nu mă miră! Când ostatecii noştri în frunte cu Căpitanul zăceau în închisori şi se rugau de cei de afară să fie linişte,căci de nejudecata unuia cu pistol de afară depinde viaţa lor,Sima nu a ţinut cont,pentrucă a vrut să rămână singur şi stăpân pe situaţie.Iar acum,când l-a văzut la greu pe Episcop,a ordonat să fie hărţuit,ca să nu scape chiar teafăr,şi-şi cată aliaţi printre proşti,săraci cu duhul...
B.<u>AArgentina</u>: Trimit abonamentul de 30 de dolari şi rog pe Dumnezeu să împlinească anul acesta şi dorinţele Românilor.Ni se răresc rândurile...
S.-<u>Canada</u>: Vă trimit abonamentul 20 de dolari şi rog pe Dumnezeu să Vă dea sănătate şi energie întru continuarea luptei pe tărâmul românesc.
N.-<u>Australia</u>: Eu n'am avut norocul să-mi educ fata.Când era biata copilă să înveţe carte? Eram cu toţii în Siberia,răbda de foame,strângea coji de cartofi de la bucătăriile miliţienilor şi le spăla şi le fierbea şi le mânca cu lacrimi în ochi.Asta n'a fost odată sau de două ori,ci 3 ani la rând,de aceea a rămas şi mai mică de statură.Însă cu ajutorul lui Dumnezeu Sfântul am ajuns în lumea liberă! Acum m'a lăsat soţia,avea cancer la crier.3 zile n'a vorbit şi n'a mâncat, fiind paralizată,ci numai îi horcotea pieptul,până a închis ochii pentru totdeauna.Pe urmă doctorii mi-o cerut să le dau voe să-i facă autopsie,să vadă de unde o pornit cancerul,însă nu le-am dat voe să taie,s'o chinuit destul în viaţă.. I-am făcut o înmormântare frumoasă.Mormântul e tot în plăci de marmură,fotografia ei e cristalizată,soarele şi nici ploaia nu-i schimbă faţa niciodată.Eu am inima slabă,sunt 10 luni de-atunci şi tot lăcrămez după ea,Am trăit 49 de ani cu ea,în ţară,în Siberia şi aici şi m'a ascultat şi la bine şi la greu! Aşa ne vine timpul la fiecare.Acum termin cu lacrimi în ochi atât după soţie cât şi după ţara de departe,fiindcă din cauza bestiei comuniste trebue să murim pe meleaguri străine.
P.-<u>Brazilia</u>: Pe fratele Nicolai l-au deportat şi ucis bolşevicii în Urali.Îţi aduci aminte de biserica din Voloca,cu o clopotniţă înaltă,iar crucea de pe acoperişul ei strălucea în razele soarelui ca un porumbel de argint.De pe acele meleaguri,stropite cu lacrimi şi sânge românesc,am primit o fotografie a ei,în care,când eram copil,mă punea învăţătorul nostru să spun Tatăl nostru şi Crezul. Ai mei,s'au dus cam toţi.Se sting ţăranii şi arcaşii Bucovinei martirizate,cu chipul lor voevodal,unul câte unul,rămânând numai jalea şi pustiul în urma lor. Se sting sub asupriri păgâne,rămaşi fără grădinile şi gospodăriile lor frumoase, pe care le-au cântat în vers de foc şi imagini nemuritoare poeţii generaţiei noastre,Mircea Streinul,Vasile Posteucă,Teofil Lianu,pleiada de Iconari.. Se stinge o lume de robi nevinovaţi,sub cnutul şi pistolul muscalului,fără libertate şi fără apărarea nimănui.Cotropitorii urmăresc cu ură desrădăcinarea populaţiei româneşti din Basarabia şi Bucovina,prin deportări şi înlocuirea ei cu sălbateci din fundul Asiei.Ne-au schimonosit tradiţiile şi portul,iar graiul nostru scump se aude mai mult în şoapte şi de dor.În faţa acestei cutremurătoare tragedii,ce facem noi,cei liberi?
S.-<u>St.Unite</u>: Alăturat Vă trimit un check de 100 dolari,o mică contribuţie pentru o cauză uriaşă pe care "Vatra" o serveşte mai bine şi cu mai mult devotament decât oricare altă publicaţie.E singura care spune lucrurilor pe nume,ale cărei pagini sunt de curăţenia Evangheliei,scrisă cu talent,suflet şi dragoste de ţară.Sunt extrem de fericit să colaborez la ea,aducând şi eu o mică contribuţie în lupta contra vampirilor.Trăsni-i-ar Dumnezeu pe toţi aceşti nelegiuiţi,pe toate aceste bestii însetate de sânge,ce caută să distrugă Neamul şi Biserica!

S E M N A L Ă R I

- Nicolae Lupan, Câteva considerente, în "Dialog", Frankfurt, Dec.1982.-
- Paul Morcov, Unirea Exilului.. dar pe ce bază?, în "Azi spre Mâine", Nov.1982, Freiburg. Tot aci, Ceaușescu și Tănase, de Timon.-
- Mircea Sabău, Vise și realități, în "Acțiunea Românească", N.York, Dec.1982.-
- Păr.Nicolae Bârsan, Glasul conștiinței, în "Solia", Detroit, Nov.1982.-
- "Stindardul", Dec.1982, viu ca totdeauna. Găsim pe I.V.Emilian, cu "Contrarevoluția,- realitate sau farsă?" și "Was in der sogenannten Moldaurepublik geschiet"; Ion Pantazi, "Glasul sângelui" și "Români´și disidenți la postul de radio ´Europa liberă"; Șerban Budișteanu, "Greșală intenționată"; Radu Budișteanu, "Occident"; etc. "În numele și în respectul adevărului", care face parte dintr´o serie, lămurind pe larg adevărata situație a maghiarilor din România, ar fi foarte bine dacă ar apărea în limbi de circulație. Subliniem deasemenea restabilirea adevărului în privința cuceririi Odesei de către Români (la 16 Oct.1941), adevăr restabilit chiar la sursa de unde venise falsificarea, care atribuia Nemților victoria.-
- Vasile C.Dumitrescu, Unire sau solidaritate?; și Constantin Mareș, Badea Ion față cu revoluțiunea,- în "Curentul", Dec.1982.-
- "Cuvântul Românesc", Dec.1982, număr încărcat ca de obicei: Ion Ion, Pentru adevăr și dreptate; Nicolae Petra, Iluzii și dezamăgiri; Mihai Cismărescu, Zidul de la Berlin al lui Ceaușescu; M.F.Enescu, Centenarul Mareșalului Antonescu; Zahu Pană, Balada americană; J.N.Manzatti, Coana mare; Nicolae Lupan, "Veselă grădină"; Sandu Diaconu, Credința sub dictatură; etc.
- Constantin Mareș, A treia moarte a lui Stalin, în "Bire", 25 Dec.1982 (dir.Korne)
- Tudor Bradu, Crucea pentru Eroul Necunoscut (fragment de istorie legionară), în "Țara și Exilul", Madrid, August 1982.-
- Sava Gârleanu, La biserica românească din Gopeș (Macedonia); D.C.Amzăr, O carte de polemică politică în stil tovărășesc,- în "Zori de zi", Freiburg, Dec.1982.-
- Ernst Baumann, Rumäniens nationale Heiligtümer, în revista săptămânală "Bruckenbauer, Zürich, 24 Dec.1982. Pe aceeași primă pagină sunt reproduse, în culori, mănăstirea Sucevița, plus un perete pictat din altar, mănăstirea Humor și chipul mitropolitului Grigorie Roșca, văr cu Petru Rareș, din mănăstirea Voroneț.-
- În "N.Y.Spectator", condus de Șerban Andronescu, găsim o admirabilă cronică a evenimentelor. De-aci aflăm că la "13 Octombrie, la concursul internațional de vioară din Indianopolis, violonista Mihaela Martin, 23 ani, din România, câștigă medalia de aur și premiul I (10.000 dolari)"; că la 17 Octombrie a murit Rotschild, care "a finanțat pe Leon Trotzky (Bronstein) și Bela Kuhn, apoi regimul pro-comunist din Spania"; că prințul moștenitor al Angliei, "deși creștin, este circumcis, semnul mutilării"; trucul cu care Elena Wolf Lupescu a ajuns în pat regal; etc.
- Guido Gonella, Le christianisme et l´Europe, în "Bulletin européen", Oct.1982.-
- Octavian Bârlea, Torna, torna, fratre, în "Perspective", München, Dec.1982: o lucidă analiză a cauzelor scăderii natalității în România, care, continuând așa, va duce sigur la dispariția națiunii. Un dramatic și viguros semnal de alarmă!
- Georges Menant, Le Néron roumain et sa Popée, în "Paris Match", 10 Dec.1982: o sângeroasă persiflare a lingăilor lui Pingelescu și ai academicienei Leana.-
- Ovidiu Vuia, Maestrul Radu Budișteanu, un român pur și simplu; Cicerone Ionițoiu, 24 Ianuarie 1859, unirea: o dreptate istorică; Majadahonda, 13 Ianuarie 1937; Const.Aronescu, Benedict Dabija; Pr.dr.D.Ichim, Drumul axiomatic dela Thanatos la Athanatos; Vasile Țega, Sărăcia intelectuală a lingviștilor greci,- în "Cuvântul Românesc", Ianuarie 1983.-
- Pr.Petru Gherman, Un archevèque de l´Eglise Greco-Catholique Unie à la Curie Romaine, în "La Pensée Catholique", Paris, 1982.
- Calendarul "Solia" pe 1983, almanah anual al Episcopiei Române Ortodoxe libere din America, cu o dare de seamă a activității pe ultimii 30 de ani, corespunzând cu "era Trifa", și multe fotografii.-
- Ion Dumitru, în "Flori din furtună", München 1979: O, cum să-mi spui mie că sunt eu sătul/ Când ochii îmi crapă de foame,/Că´s liber când nu pot să plâng îndestul,/Să zbier când cuțitul m´adoarme?...

Bucur Calangiu

Contribuțiile se pot trimite prin mandat poștal și cec; sau: la Offentliche Sparkasse, Konto 1264443, 7800 Freiburg (Germania); C.C.Postale 43327006 - Roma; Crédit Lyonnais, 33 Bd.Barbès, 75018 Paris, konto 731101 Z (numai prin virament)
Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu
7800 Freiburg - Münchhofstr.12 - Germania